

UFO

unidentified flying objects

INFORMATION

NUMMER **5** 1974

I detta nummer bl. a.:

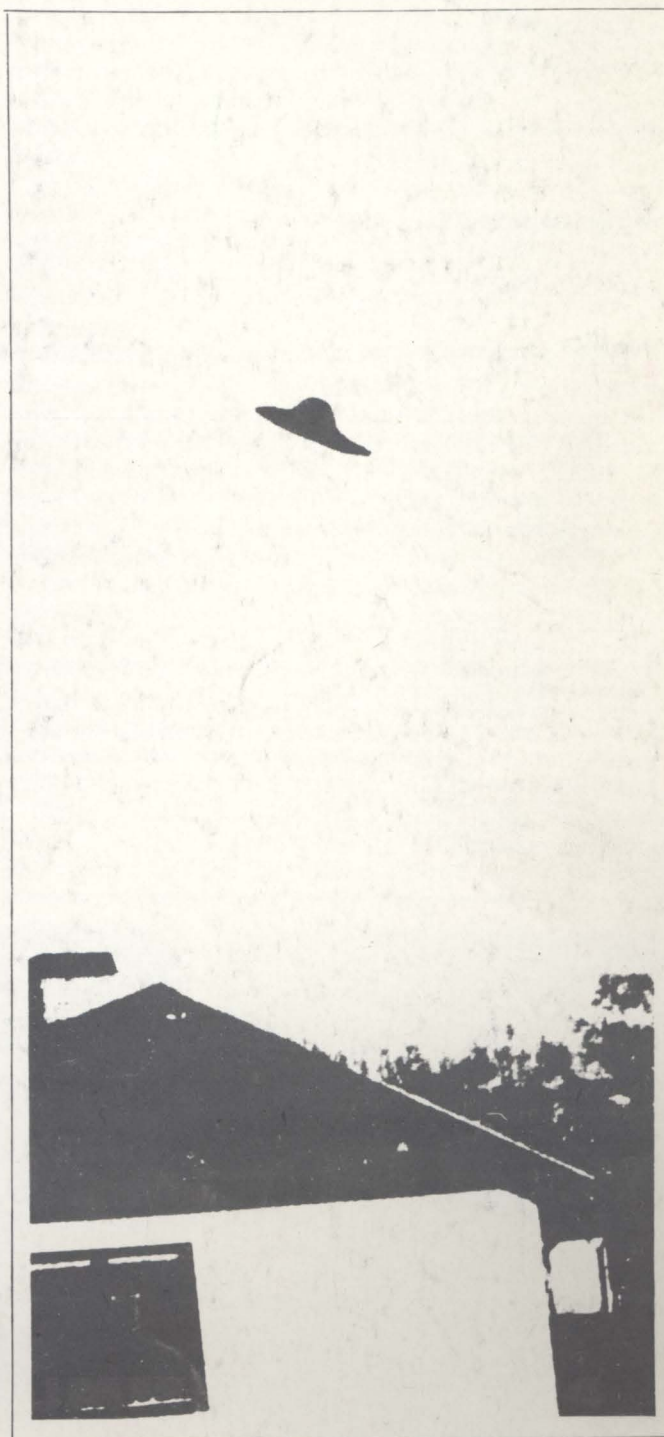
**LEDANDE UFOLOGER:
USA ERKÄNNER SNART
UFO:s EXISTENS!**

**MÄRKLIG HÄNDELSE
PÅ ARBETSPLATS
FÖREGICK
UFO-OBSERVATION**

**FÖRSTA SVENSKA UFO-
GÅRDEN NU EN REALITET!**

**FOTONRAKETEN KLARAR
SPRÅNGET MELLAN
STJÄRNORNA**

Ett diskusliknande föremål med silverskinande skrov passerade i en sväng över Söderområdet i Värnamo den 21 mars i år. Detta uppger 15-årige Christer Sundström, som också hann ta vidstående bild av UFO:t innan det försvann mot öster. Läs mer på sidan 3!

I REDAKTIONEN

Olle Ohman — Bevakning av utländska publikationer.
Översättningar, textbearbetning, redigering.
Tel 0340/532 57

Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.
Tel 0141/198 21

Övriga medarbetare: Gunborg Gustavsson, Anita Hedman, Lars Nilsson, Florent Sickenga, Thorvald Berthelsen, Jan-Ove Sundberg.

LAY-OUT

Olow Petersson

ANSVARIG UTGIVARE

Carl-Axel Jonzon. Tel 0142-440 30

UFO-INFORMATION

trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE Box 311, 591 03 Motala 3.

PRENUMERATION OCH MEDLEMSSKAP

Postgiro 8 43 25-0 C A Jonzon

- ☐ UFO-Information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift — redigering, planering, tryckning mm. — sker ideellt och oavlönat.
- ☐ För artiklarna svarar författarna.
- ☐ UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till "Olle Ohman, Blåklintsvägen 13, 430 30 Frillesås" eller "UFO-SVERIGE, Box 311, 591 03 Motala 3".

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Ej så mager som den ser ut!	1
USA kommer inom kort att offentligt erkänna UFO:s existens	2
Ännu en svensk UFO-bild?	3
Fem ungdomar såg snurrande diskus	4
Okänt föremål över Vireda	5
Dålig information drar löje över UFO-saken	6
Himlafenomen avslöjat	7
Kan vi någonsin nå stjärnorna?	8
Amerikansk säkerhetsvakt sköt mot UFO	11
UFO-observation uppklarad	12
Många UFO-observationer denna höst	13
UFO-Center slår upp portarna	14
Sydaustralien "drabbat" av kraftig UFO-våg	16
Radiovågor — vår enda chans till kontakt med andra rymdvärldar	17
"Flygande tefat" till Köpings UFO-Förening ...	18
Upplevde "magnetfinger" och mötte klassiskt UFO	19
De otroliga tefaten	20
Människan intressant zoo-varlse	21
Ljusfenomen över Hammarbyleden	21

NÄRINGSTILLSKOTT

Org.vitamin komplement
Org.mineral komplement
Chelaminer, Spårämnen mm

LITTERATUR

J. I. Rodales verk mm
(engelska original)

Postorder

Begär prislista

PAN ATLANTIC AB

Box 206 — 434 01 Kungsbacka 1
Tel. 0300-240 42

VÄRLDSORMEN — VIMAANA II

av Ing. Lehel Répits

Detaljerade anvisningar för konstruktion av en "generator" grundad på den universella rörelseprincipen, den cykloida spiralrörelsen.
(Offsettryck — 50 sidor — A4-format — Rikt ill.)

Beställes genom UFO-Motala,
box 311, 591 03 Motala

Pris 25:—

FÄLTFORSKARE

Anmälan om intresse för befattning som fältforskare görs till UFO-Sverige, skriftligen eller per tel. 0142-440 30 (kvällstid).

Personer som antages till fältforskare erhåller kostnadsfritt Handledning vid fältundersökningar samt identitetskort.

ANNONSFONDEN

har fått ett mycket gott mottagande hos läsekretsen alltsedan starten i mitten av september i år. Totalt har under den första månaden inlöst ca. 2.000 kr till UFO-Sveriges Stödfond. Fortsätter vi att bygga upp annonsfonden kan vi redan efter nyår förverkliga den annonskampanj som redogjordes för i förra numret av UFO-information.

Tack alla bidragsgivare!

Centralgruppen

Bidrag till annonsfonden insändes till postgirokonto 23 90 52-4, UFO-Sveriges Stödfond. Skriv "Annonssfonden" på talongens mottagardel.

BÖCKER-POSTORDER

FORNTIDENS TEKNIK

Henry Kjellson 27:-

FÖRSVUNNEN TEKNIK

Henry Kjellson 27:-

HUR MÅNEN FÖDDES

Ivan Troeng 39:-

TEFATSFOLKET SER OSS

Staffan Stigsjö 39:-

UFO-GÅTAN

Bjarne Håkansson 23:-

Kan beställas från:

T. Berthelsen

Box 151 731 01 Köping

Fraktfritt vid förskottslikvid
till postgirokonto 67 69 78-0.

EJ SÅ MAGER SOM DEN SER UT!

Tycker ni att UFO-Information har magrat se'n sist? Ja, då tycker ni rätt, men det är endast sidantalet som minskat. Innehållsmässigt har tidskriften snarare ökat i omfång. Varför nu detta, undrar ni kanske? Vi, liksom alla andra tidningar, kämpar med ständigt ökande kostnader, inte minst på papperssidan. Tryckkostnaderna kan vi själva hålla nere, därför att vi var förutseende nog att anskaffa maskiner och själva utföra sådana arbeten som tryckning och plåtframtagning. Den kraftiga prisökningen på papper, plåt, färg m.m. gör dock, att vi tvingas höja tidningens pris så mycket, att vi riskerar förlora våra läsare. Detta är för oss ingen angenäm tanke!

Vi har därför funderat på andra lösningar. En prisökning till nästkommande år är oundviklig. Priset hölls oförändrat under 1972 och hela innevarande år. Vi räknar dock med att höjningen nästa år skall bli ganska blygsam, om vi kan minska på andra omkostnader för tidningen.

Vad vi i första hand bör kunna ändra på är papperskostnaderna genom att låta fotosätta UFO-Information. Med en mindre stilart kan vi pressa in nuvarande informationsmängd på betydligt färre sidor och på detta sätt spara papper och färg och tryckomkostnader, liksom den tid som åtgår för tryckning, falsning etc. Tidsvinst är en inte alls oviktig faktor när det gäller att utföra tidningsarbetet på fritiden.

En annan besparing gäller portot. Man kan tänka sig att sända ut tidningen utan emballage och trycka adressen direkt på tidningens baksida, vilket skulle innebära en betydande kostnadsminskning. Nu undrar förstås läsaren, om det inte innebär någon fördyring att låta fotosätta tidningen. Visst blir det dyrare och det ganska avsevärt, men vi räknar med att delar av den fördyringen kommer att täckas av de besparingar som kan göras.

Men vad tjänar vi då totalt på det hela? Vi vinner framför allt tid och har bättre möjligheter att få ut tidningen i rätt tid. Vår strävan är att kunna fastställa exakta utgivningsdata, varför detta är ett första steg i den riktningen. Vidare slipper vi chockhöja tidningens pris, vilket vi tror är värdefullt, och sist men inte minst: vi har möjligheter att fortfarande ge ut densamma!

Vi tror nämligen att UFO-Information har en uppgift att fylla i dagens samhälle. Det vittnar de många brev och vykort om som ständigt kommer till redaktionen. Människor överallt i landet tackar oss för vad vi gör, och hoppas vi inte skall tvingas upphöra med tidningen. Vi får och har också fått bidrag från förstående personer. Vi är ytterst tacksamma för detta och hoppas flera människor skall förstå och hjälpa oss i vårt gemensamma arbete.

Vi vill också tacka de personer som hjälper oss att på lediga stunder skriva tidningen. Det är ett gott arbete som nu visar sig fruktbart. Nu har vi ju möjlighet att låta sätta tidningen. Med andra ord är vi på väg att klättra över en mycket besvärlig ekonomisk tröskel. Därför vågar vi räkna med att ni, ärade medlemmar och prenumeranter, också nästa år fortsätter att läsa UFO-Information! Det är vårt bästa stöd!

Jonzon

USA KOMMER INOM KORT ATT OFFENTLIGT ERKÄNNA UFO:s EXISTENS

Amerikanska försvarsdepartementet har beslutat tillkänna att flygande tefat från andra planeter verkligen existerar, hävdar ordföranden för den mest konservativa UFO-gruppen i USA. Tillkännagivandet kommer att göras inom några månader men kan komma ännu snabbare till följd av de snabbt ökande väldokumenterade UFO-händelserna, säger L.J. Lorenzen, ordförande och chef för Tucsongruppen Aerial Phenomena Research Organization (APRO). Ett uttalande liknande Lorenzen's gjordes nyligen av UFO-experten och författaren Ralph Blum och det publicerades den 16 juni i TATTLER. Blum, som tillsammans med sin fru Judy har skrivit boken "Beyond Earth: Man's Contact With UFOs", säger att han har information om att den amerikanska regeringen snart kommer att erkänna att UFOs är verkliga och att de kommer från yttre rymden.

Blum sade att han är övertygad om att besökarna från rymden inte vill jordborna något ont och att ett officiellt tillkännagivande av att de existerar kommer att öppna dörrarna till en ny tidsålder för människan. Regeringen har tidigare kategoriskt förnekat existensen av UFOs, trots det faktum att undersökningar visat att omkring hälften av USAs befolkning tror att de existerar.

– Ett program har igångsatts och om endast några månader kommer det att visa sig att regeringen har tänkt om, sade Lorenzen. Den information jag har fått är att regeringen kommer att frisläppa all sin information om UFO s inom en tidrymd av tre år.

Officiell film om UFOs kommer!

Försvarsdepartementet samarbetar redan med ett filmbolag vid namn Allen Sandler Productions of Los Angeles, om en stor spelfilm om UFOs som kommer att frisläppas i början av januari 1975, sade Lorenzen. Filmen kommer att behandla tidigare hemlighållet material om UFOs och fotografiska bevis på deras existens. Lorenzen tillade att andra spelfilmer om UFOs var under arbete och att ett TV-bolag planerar en nyhetsspecial som kommer att behandla UFO-ämnet seriöst.

– Regeringen kommer den här gången att agera i ämnet UFOs "så att de inte efteråt står där och rodnar, och så att ingen kan ifrågasätta deras trovärdighet".

USA är berett att ändra ståndpunkt i fråga om UFOs på grund av "internationell politisk konkurrens". Rädslan för att något annat land – kanske Frankrike – hinner göra det först, säger Lorenzen. Jag nämnder Frankrike speciellt, eftersom man där har en ganska öppen syn på UFOs.

Lorenzen sade, att regeringen kanske redan har "starka bevis" för att flygande tefat existerar, och vet varifrån de kommer och varför de är här.

– Till och från för vi bevis för kraschlandningar, sade Lorenzen. Och ibland kommer denna information från tillförlitliga källor.

Han tillade att UFOs är här på jorden i något slags observationsprogram.

– Och det programmet är inte olikt det vi planerar när vi åker till andra planeter, tillade han.

Offentligt tillkännagivande i småportioner

Lorenzen tror att försvarsdepartementet nådde fram till sitt beslut att tillkänna UFOs existens redan för 18 månader sedan, men man har fördröjt beskedet om att snart tillkänna existensen offentligt för att man ännu inte vet, hur mycket som skall tillkännages.

– Tillkännagivandet, säger han, kommer lite "då och då" för att inte panik ska utbryta.

Omfattande panik skulle ha blivit följden om ett tillkännagivande hade kommit för 20 år sedan, tror Lorenzen, men tiden har ändrat detta.

– Det kommer inte att bli någon panik om informationen släpps med avsikt, säger han. Folk är beredda på den. En ny generation människor har vuxit upp. Regeringen kommer att försäkra allmänheten att UFOs inte vill oss människor någon skada.

– UFOs har observerats sedan tidernas begynnelse, sade Lorenzen. Och om de menade att skada oss, skulle vi ha vetat det nu. Det ser mera ut som om de är nyfikna på jorden och oss människor.

Lorenzen som är elektronik-konsult till yrket, har arbetat med APRO sedan organisationen grundades för 22 år sedan. Han sade slutligen, att det under de senaste tolv åren funnits nog av "hjälpnadsväckande händelser och ökade bevis", och att det nu är på tiden att regeringen äntligen kommit till den slutsatsen att man bör tillkänna existensen av de flygande tefaten.

Källa: The National Tattler nr 8/1974
Övers.: J.O. Sundberg

Är det här ett rymdskepp från någon avlägsen planet i vårt solsystem eller kanske från någon planet ännu längre bort? Det funderar 15-årige Värnamo-grabben Christer Sundström över. I mars i år observerade Christer en besynnerlig farkost över grannens hustak. Han fotograferade föremålet – endast en av fem exponeringar blev bra. Resten förstördes.

Christer kände sig "konstig" dagen efter observationen. Utsattes han för avsiktlig påverkan av ufonauterna?

ÄNNU EN SVENSK UFO-BILD?

Christer Sundström, elev vid Gröndalsskolan, bor tillsammans med sina föräldrar på Södersområdet i Värnamo. Han berättar för UFO-Information om händelsen den 21 mars:

– Jag hade varit sjuk i vattenkoppor och var hemma från skolan. Klockan var omkring elva på förmiddagen. Jag låg på mitt rum och filosoferade. Utanför rumsfönstret, vid Almgatan över grannens hus, visar sig plötsligt ett diskudliknande föremål som pendlade runt och försvann i östlig riktning – samma håll som det kom ifrån. Jag trodde det försvann för gott men så var inte fallet. Plötsligt kom det tillbaka. Nu närmare. Jag kunde tydligt se dess silverskinande skrov och jag tyckte också det såg ut som om det kom någon ljusstråle från skrovets undre mittparti.

– Föremålet stod ömsom stilla och ömsom cirklade det runt under en tid av c:a en minut. Riktigt nära var det under uppskattningsvis 30 sek. Då föremålet kom tillbaka andra gången reagerade jag snabbare. Jag slet till mig kameran som låg på en hylla nära fönstret och tog fem bilder av rymdskeppet eller vad det nu var, innan det med en mycket snabb acceleration försvann upp i rymden. Vädret var tillfället mulet.

Bilderna medvetet förstörda?

UFO-Information uppfattar berättelsen som sann och att det inträffade har skett på det som beskrivits. Av de fem bilderna blev endast den första bra – de övriga fyra bilder blev förstörda. Av detta kan man

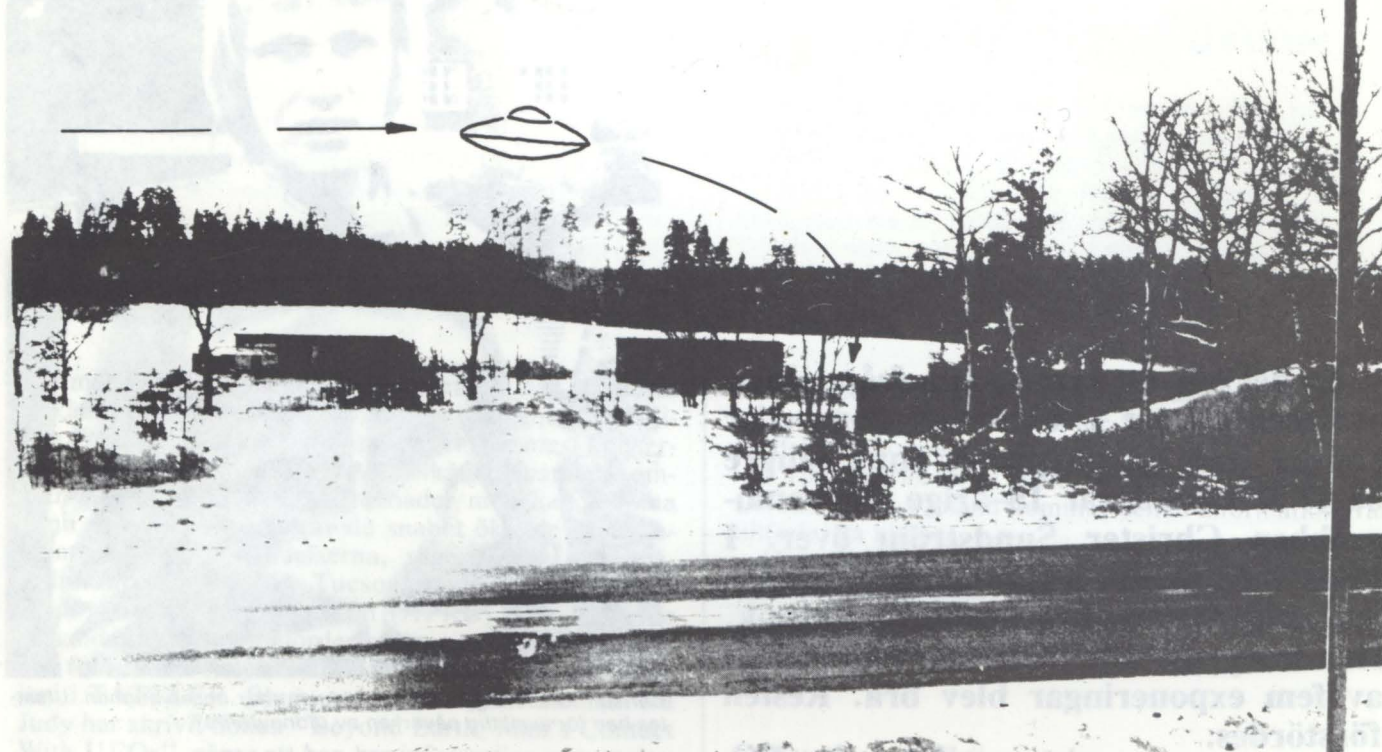
våga en försiktig gissning. Kanske de i rymdskeppet avsiktligt önskade förstöra bilderna men missade den första. Behärskade piloterna tankeläsningens konst så är deras påpasslighet förklarad – så även deras handlande ifall de önskade mörklägga sin visit.

Vittnet uppger att farkosten var ganska nära. Detta faktum styrks i så fall av att vädret var grått och sikten kortare än vid klart väder. Något annat vittne har ej hörts av varför några jämförelser ej kunnat göras. Christers mor, som befann sig i köket vid den aktuella tidpunkten, hann trots att Christer ropade på henne, inte in i rummet för att se det inträffade. Familjens hund visade inga tecken på oro trots att hundar och djur i övrigt brukar bete sig konstigt vid sådana tillfällen.

Christer säger att han dagen efter känt sig konstig, på något oförklarligt sätt retlig. Något som är svårt att förklara. Han har varken tidigare eller senare erfarit denna underliga känsla. Försök med mycket lätt hypnos, som avsåg att väcka minnen kring det inträffade, gav inte några positiva resultat. Om Christer påverkats av rymdskeppets besättning, vilket kan misstänkas pga den konstiga känslan dagen efter, så måste djuphypnos till för att man skall kunna få svar på avsikten med det hela. Av tidsskäl hann vi inte med detta. Men ett sådant ingripande är inte försent när det än görs. För övrigt tror jag att det kunde vara lämpligt att med hypnos behandla alla som på ett eller annat sätt kommer i kontakt med UFO. Måhända skulle vi på detta sätt kunna utöka vårt vetande kring en av vår tids mest intressanta företeelser.

JONZON

USA KOMMER INOM KORT
TID FÖRSENTLIGT ERKÄNNA UFO:S EXISTENS

Farkosten gled över vägen och sänkte sig ned bakom korvbrödsfabriken på industriområdet, berättar Jerry Nilsson och Lars Björkholm.

FEM UNGDOMAR SÅG SNURRANDE DISKUS GÅ NED PÅ FINSPÅNGS SÖDRA INDUSTRIOMRÅDE

En vinterkväll 1969 observerade fem ungdomar i 9-10 -årsåldern en snurrande diskus som kom glidande över Finspång. Farkosten tycktes landa på Finspångs södra industriområde och försvann ur sikte bakom en korvbrödsfabrik. 9-årige Leif Andersson sprang ned till industriområdet. UFOt var försvunnet i skyn men en oval fläck i snön visade var det hade landat.

— Vi blev jätterädda när den underliga farkosten sänkte sig ned och försvann bakom korvbrödsfabriken på industriområdet! Det säger idag 14-åriga Susanne Sjöo från Finspång, till UFO-Sverige.

Susanne är en av de fem ungdomar som en mörk vinterkväll 1969 vid 20.00-tiden observerade en snurrande och lysande diskus som kom glidande över den lilla köpingen Finspång, cirka 3 mil nordväst om Norrköping.

Ungdomarna, Jerry Nilsson, 13 år, Lars Björkholm, Susanne Larsson och Susanne Sjöo, alla 14 år, stod på ett berg norr om väg 51, Norrköpingsvägen genom köpingen, och samtalade, när ett surrande ljud från skyn tilldrog sig deras uppmärksamhet.

Jerry Nilsson och Lars Björkholm pekar ut riktningen varifrån den lysande och snurrande diskusen kom glidande över Östermalmsområdet i Finspång.

Den nu 14-årige Leif Andersson befann sig vid sin bostad ett hundratal meter ifrån de övriga.

Det surrande ljudet ökade i styrka och i nästa ögonblick uppenbarade sig ett gulaktigt, "snurrande sken" från sydöst. "Skenet" kom hastigt närmare i en vid båge över Norrköpingsvägen och med kurs mot ett industriområde beläget cirka 300 meter söder om vitt-nena.

Jerry Nilsson berättar:

– En silverfärgad, diskusformad farkost blev synlig. Den gled över vägen och tycktes sänka sig ned bakom en korvbrödsfabrik på industriområdet. När den försvann ned mot marken sprang vi in i huset där jag bor, vi blev mycket rädda. . .

På UFO-Sveriges fråga hur stor farkosten var säger ungdomarna samstämmigt att den var mellan 6–8 meter i diameter och att den hela tiden "snurrade" när den befann sig i luften.

– Jag hann aldrig bli rädd, säger Leif Andersson. Jag tyckte att farkosten såg spännande ut och sprang så fort jag kunde ned till industriområdet. Men när jag nådde fram till korvbrödsfabriken var den redan försvunnen.

I snön snett framför fabriken fanns det dock ett runt märke på cirka 4 meters diameter. Hade farkosten verkligen landat? Ja, den frågan kommer förmodligen aldrig att besvaras, för Leif Andersson hann aldrig se farkosten igen.

Han fortsätter:

– Det sista jag såg av den var när den gick ned mot öppna fältet intill fabriken. Då lyste den i en rödaktig och, som jag uppfattade det, självlysande färg.

Vid vårt besök i Finspång talade vi med Jerry Nilsson och Lars Björkholm, och jag fick då intrycket att ungdomarna var mycket trovärdiga och att de inte diktat ihop historien.

Finspång hade även på kvällen den 22 mars 1967 besök av mystiska farkoster som svävade på låg höjd över köpingen (se UFO-Information nummer 4 juli-augusti 1973).

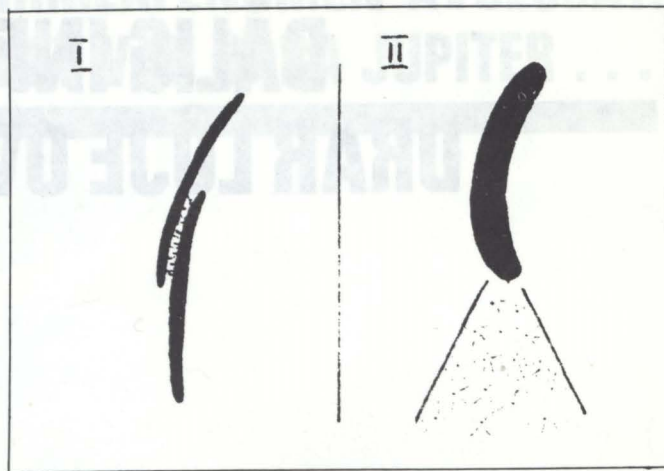
Källor:

Frågeformulär från Jerry Nilsson, Lars Björkholm, Susanne Larsson och Susanne Sjöo.

Fältundersökning och personligt samtal med Jerry Nilsson och Lars Björkholm.

Telefonintervju med Leif Andersson.

(Fältundersökning: C. A. Jonzon och J. O. Sundberg. Foto: Håkan Pettersson).

OKÄNT FÖREMÅL ÖVER VIREDA

Var var det för mystiskt föremål boktryckare Richard Svahn, Kisa, observerade en augustimorgon i år på himlen över Nytorps gård vid Vireda i Aneby i Småland? Han, och en kvinnlig bekant, såg under en femminutersperiod det puffande och gnistrande föremålet som till slut tycktes ha upplösts i intet!

– Klockan var tjugo minuter i fem på morgonen, berättar Richard Svahn. Jag gick fram till rumsfönstret för att titta på rådjuren som brukar finnas på gården. Solen tittade fram vid horisonten – det var en underbar morgon.

– Så fastnade blicken på två föremål (se skiss nr ett) på himlen i öster. Jag tyckte färgen på dem liknade coronan som uppstår vid höga spänningsurladdningar mellan två elektroder.

– Efter någon minut tycktes föremålen ändra karaktär och sammansmälta till ett (se skiss nr två). Föremålet liknade en korv (!) på högkant. Det rörde sig åt väster efter att först ha skickat ut en "puff" av gnistor ur den nedre delen.

"Puffen", som varade i ca fem sekunder, upprepades ungefär varje halvminut. Richard Svahn såg det upprepas sex gånger varefter föremålet, efter ca fem minuter, försvann bakom ett träd.

– Där sedan föremålet normalt skulle ha blivit synligt igen på himlen syntes bara ett stort "hål" i rymden, säger Richard Svahn. "Hålet" försvann efter en stund.

Vid observationstillfället rådde ett klart, molnfritt väder. Det var vindstilla och 12 grader varmt. Föremålet blev först synligt i öster för att försvinna i samma riktning, med någon dragning åt sydost. Föremålet verkade enligt Richard Svahn solitt. Avvikelser i höjd hastighet och kurs kunde observeras. Svahn uppger också att han i samband med observationen upplevde olustkänslor.

DÅLIG INFORMATION DRAR LÖJE ÖVER UFO-SAKEN

Intervju: Sten Lindgren

Docent Ulf Ringström har sin dagliga gärning vid Tekniska högskolan i Stockholm, närmare bestämt dess institution för fysik. UFO-Informationens medarbetare har träffat honom för att få tillfälle till ett samtal om UFOs och närliggande ting. Det behövs mer information i denna fråga, menar han. Folk vet helt enkelt för lite om "tefaten" och detsamma gäller om många vetenskapsmän. Den information som lämnas i tidningarna är för begränsad och dessutom ofta lite förlöjligande.

Docent Ringström har själv aldrig haft någon ufologisk upplevelse, men han har läst en del av de mer kända UFO-författarna, exempelvis Keyhoe och Hynek samt bland annat artiklar av Mc Donald. Han har också tagit del av vad "motståndarsidan", representerad av Menzel, har att bjuda. Condon-rapporten vill han inte helt odelat erkänna.

– Tycker du att ämnet har behandlats fullt vetenskapligt i Condon-rapporten eller har man kanske slarvat?

– Jag tycker att det finns motstridiga uppgifter i den, säger Ringström. Författarna säger en sak i resumén i bokens början och överlåter sedan åt läsaren att dra andra slutsatser ur materialet. Jag tycker dock att de enstaka rapporterna är väl utförda. Det är just slutsatserna och sammanfattningen som jag tycker går i sär. Det verkar som om det fanns någon förutfattad mening hos författarna.

UFO ej "labvänligt"

Hur borde då en allvarligt syftande forskning i den här frågan läggas upp? Docenten framhåller att det enligt hans mening borde ligga väldigt nära med atmosfärisk fysik som första ämne. Den första uppgiften måste ju bli att fastställa om det rör sig om något fysiskt föremål. Nära till hands borde det också ligga att engagera meteorologin i studierna.

– Skulle du själv vilja forska i problemet?

Frågan kanske var en aning besvärande! UFO är ett intressant ämne, det medger Ringström, men han framhåller också att det måste vara svårt att kontrollera fenomenen, eftersom de dyker upp så sporadiskt. De är helt enkelt inte laborativvänliga. Man kan inte göra kontrollerbara försök. Det verkar som om man för att utföra fysikaliska experiment skulle vara tvungen att placera ut dyrbara instrument – och ansträngningarna kanske ändå inte skulle ge något utbyte.

– Jag tycker hela fenomenet verkar spännande, men det är svårt att göra vetenskap av det eller att få något utbyte av forskningen.

Vi tar upp frågorna om instrumentutrustning och framhåller att vi har medlemmar som utvecklat ett slags magnetisk detektor. Dessutom finns ett system som skulle kunna användas till automatiska filmkameror med vidvinkeloptik. Kameran startas vid störningsdetektering och en plastkypol som skyddar kameraenheterna öppnas av en elmotor och frilägger det optiska systemet för en ca 10 sekunder lång sekvens. Sedan stängs åter väderskyddet. Kommenterar, hr Ringström?

– Hur pass känslig skulle den vara? Kanske den reagerar för norrsken och störningar i jordens magnetfält också?

Vi medger att risken finns men att den måste tas med i beräkningen.

Spektralanalys nödvändig

– Det räcker kanske inte enbart med fotografier, framhåller han. Man behöver också spektralanalyser av strålningen. Om den luft som omger ett UFO är joniserad kan en sådan analys avslöja rätt mycket. Det kan t.ex. göra klart, om det finns starka elektriska och magnetiska fält runt farkosten.

För det ändamålet behöver man enligt Ringström samma instrument som astronomerna använder, när de fotograferar stjärnor. Ljuset delas upp i olika våglängder och registreras sedan fotografiskt. Detta system har astronomerna utvecklat. Ur den här spektraluppdelningen kan man dra en del slutsatser om hur atomerna påverkas utanför UFOt och man kan faktiskt också sluta sig till om det rör sig om starka fält – detta förhållande avspeglar sig nämligen i de spektrallinjer man får.

– Det är möjligt att jag själv skulle kunna förmedla instrument, eftersom jag har hållit på med sådana spektroskopiska studier av molekyler, tillägger han.

Docenten känner ingen som skulle vara beredd att utföra ett vetenskapligt arbete på UFO-materialet. Men han tror att frågorna kommer i något gynnsammare läge efter den konferens som vid årsskiftet 1971–72 hölls i USA av Amerikanska fysikersällskapet. Man tog där upp de flygande tefaten till behandling. Flera vetenskapsmän visade klart sitt intresse och några gick till och med samman för att skriva en bok i ämnet. I januari-numret 1973 av "American Journal of Physics" meddelades, att 15 forskare nu publicerat den ovan nämnda boken.

– I och med att en sådan bok kommer ut, vinner ämnet mer i respekt, anser han. Man kan ta upp frågorna med andra vetenskapsmän.

- Hur skulle UFO-forskningen kunna finansieras?
- Jag föreslår ett forskningsråd, vissa stiftelser samt Styrelsen för teknisk utveckling. Men förmodligen anser man att ämnet ligger lite för långt från verkligheten. UFO-problemet anses ju ännu inte verklighetsförankrat, och jag har därför svårt att se att någon annan än en enskild donator skulle kunna ha intresse av att ställa medel till förfogande.

Kontakt med andra världar?

Det är i varje fall inom vissa vetenskapliga kretsar ett etablerat faktum, att vi inte längre är ensamma i universum. Så sent som i november 1972 dryftades vid en paneldiskussion i USA frågan om man borde ta kontakt med "de andra" från främmande civilisationer, och det visade sig då att de fem deltagande debattörerna (en astronom, en fysiker, en biolog och en teolog) var av skilda uppfattningar. Vi undrar nu vad den svenske fysikern kan ha för åsikt i saken?

- Frågan är svår att besvara, menar han. Självva kontakten är nog svår att hindra. Människan är av naturen nyfiken och söker alltid att vidga sitt kunskapsområde. Jag tror därför att allt fler vill ha en sådan kontakt, oberoende av konsekvenserna. Å andra sidan är kanske "varelserna" inte alls intresserade av ett sådant närmande.

- Hur ser du på teorierna om överljushastigheter?

- Jag ställer mig en smula skeptisk till den saken. De s.k. tachyonerna har ju diskuterats i fackpressen, och de sägs ha större hastighet än ljuset. Men detta är än så länge enbart spekulationer. Tachyonerna hade sin "glansperiod" för drygt ett år sedan, men det verkar som om man inte får ut så mycket av arbetet med dem. Jag kan i varje fall inte uttala mig med säkerhet, eftersom jag vet för lite om underlaget.

På frågan om hur UFO-problemet skulle behandlas inom vetenskapliga kretsar, ifall det visade sig att det rörde sig om utomjordiska farkoster, säger Ringström att han tror på en öppen diskussion av frågorna. De skulle säkerligen inte bli sekretessbehandlade. I vetenskapliga sammanhang är man rätt så uppriktig, framhåller han. Strax efter andra världskrigets slut fanns det vissa tendenser till offentlig diskussion. På den tiden var ju som bekant kommunistkräcken väldigt stor. Om det nu fanns fler vetenskapsmän som var övertygade om att UFOs har utomjordiskt ursprung, skulle de säkert inte hålla inne med sin åsikt.

Är alltsammans "skoj"?

- Är då det material som når vetenskapsmännen för knapphändigt?

- Ja. Det är väl förresten snarast så, att de flesta har en förhållningssätt om att det rör sig om något skämt. Du vet: tidningsnotiserna om "små, gröna män" o.s.v. Så kommer förklaringarna om hallucinationer... Detta är ju vad de flesta får läsa om UFO-fenomenen, och då är det ju självklart att man lätt får en förutfattad mening om att alltsammans helt enkelt är "skoj". Det är nog helt enkelt på det sättet, att de allra flesta inte känner till något faktiskt om UFO-problemet - deras enda information är just de här små tidningsnotiserna.

En av kärnfrågorna är alltså denna att informationen till allmänhet och forskare brister.

Och detta bekräftar än en gång vikten av att de upplysningar som lämnas till olika informationskanaler är sakligt välmotiverade och korrekt utformade.

'HIMLAFENOMEN' AVSLÖJAT! DET VAR BARA JUPITER . . .

Det "himlafenomen", som den 12 augusti i år sågs över stora delar av Skaraborgs län, har avslöjats! Det var inget UFO - det var "bara" planeten Jupiter som den kvällen var ovanligt ljusstark..

Av de vittnen vi talat med var det ingen som hade någon kännedom om stjärnhimlen. Därför var det inte så konstigt att planeten drog blickarna till sig. Den lyste med en ljusstyrka av ungefär 73. Den gick inte att missa på natthimlen.

Här är vår "bevisföring":

1 Vid samtal med en polis framgick att "objektet" hade syns en bra bit till höger om den uppåtgående månen och strax ovanför. - **DETTA VAR JUPITERS POSITION VID DEN AKTUELLA TIDPUNKTEN.**

2 Flera vittnen säger sig ha sett tre "fönster" till höger om föremålet och flera säger också att det syns ytterligare ett till vänster, vilket försvann. ÄVEN **DETTA ÄR EN KORREKT BESKRIVNING AV JUPITERMÅNARNAS LÄGEN DEN KVÄLLEN. DE TRE TILL HÖGER LÅG PÅ SAMMA PLATS HELA KVÄLLEN, MEDAN DEN TILL VÄNSTER GICK BAKOM JUPITER OCH FÖRMÖRKADES VID 22-TIDEN. HADE NÅGRA STANNAT KVAR LITE LÄNGRE, HADE DE FÅTT SE DEN DYKA UPP PÅ HÖGER SIDA.**

3 Ljusstyrkan sägs ha varit ovanligt kraftig **JUPITER VAR NÄST MÅNEN HIMLENS STARKASTE OBJEKT VID TILLFÄLLET.**

4 Föremålet sägs ha förflyttat sig åt väster. **GIVETVIS, DET GÖR ALLA PLANETER UTOM NÄR DE VID VISSA TILLFÄLLEN GÅR I RETROGRAD LED.**

Vi bör tillägga att det vid observationstillfället också var ett s k meteorregn. Flera av de rapporter som har kommit in har också visat sig vara meteoror. Däremot har vi ännu ingen förklaring på fenomenet som syntes vid Orust samma kväll.

Under hela observationstiden var det ingen som såg Jupiter. Det var ju inte så konstigt eftersom det var den alla tittade på...

Vill ni kontrollera våra uppgifter så tag kontakt med ett observatorium eller gå själva ut en klar kväll och försäkra er om att himlens starkaste föremål hänger i sydst...

Clas-Göran Svahn, UFO-Mariestad

KAN VI NÅGONSIN NÅ STJÄRNORNA? FOTONRAKETEN EN TEORI ATT BYGGA PÅ!

Av Florent Sickenga

Kommer vi människor någonsin att kunna bygga rymdskepp med vilka det skulle vara möjligt att besöka stjärnor och avlägsna galaxer? Med nuvarande, begränsade, tekniska kunskaper kan vi det inte. Även om vi lyckas konstruera ett rymdskepp som färdas i ljusets hastighet skulle det ändå ta drygt fyra år att nå fram till den närmaste stjärnan! Resor till avlägsna galaxer och stjärnfamiljer kan bli praktiskt och vettigt tekniskt möjliga först med rymdfarkoster med obegränsad hastighet...

Vi människor står ännu i rymdlivets barnskor. Visst har rymdforskningen bidragit till ett enormt berikande av vår kunskap om rymden. Men ändå har vi mycket att lära och upptäcka. Vi kan idag, med utgångspunkt från de naturlagar vi känner till, inte rymdflyga "ens" till den närmaste stjärnan. Men planer på och tekniska idéer om hur man med rymdfarkoster skulle kunna genomföra en "stjärnresa" med ljushastighet finns. En sådan resa, i 300.000 kilometer per sekund, skulle från jorden till vår måne ta något över en sekund! Men ändå flera år till närmaste stjärna...

Men trots dagens begränsade tekniska medel utesluter inte den amerikanska rymdflygstyrelsen, NASA, rymdfärder till främmande stjärnfamiljer. Dr Ernst Stuhlinger, tyskfödd rymdexpert vid Marshall Space Flight Center i Huntsville, Alabama, har idéer om den framtida rymdverksamheten. Hans teorier sträcker sig långt förbi Mars och Jupiter, förbi budgetbekymmer och folk som inte tror på rymdforskningens nödvändighet.

Jag frågade dr Stuhlinger om det tekniskt sett finns någon möjlighet att besöka de närmaste stjärnorna med exempelvis fotonraketer – en raket som populärt kan liknas vid en jättestor och nästan omätligt stark lampa där ljusstrålarna fyller samma funktion som förbränningsgaserna i en raketmotor.

– I princip är det möjligt att bygga sådana fotonraketer, menar Ernst Stuhlinger.

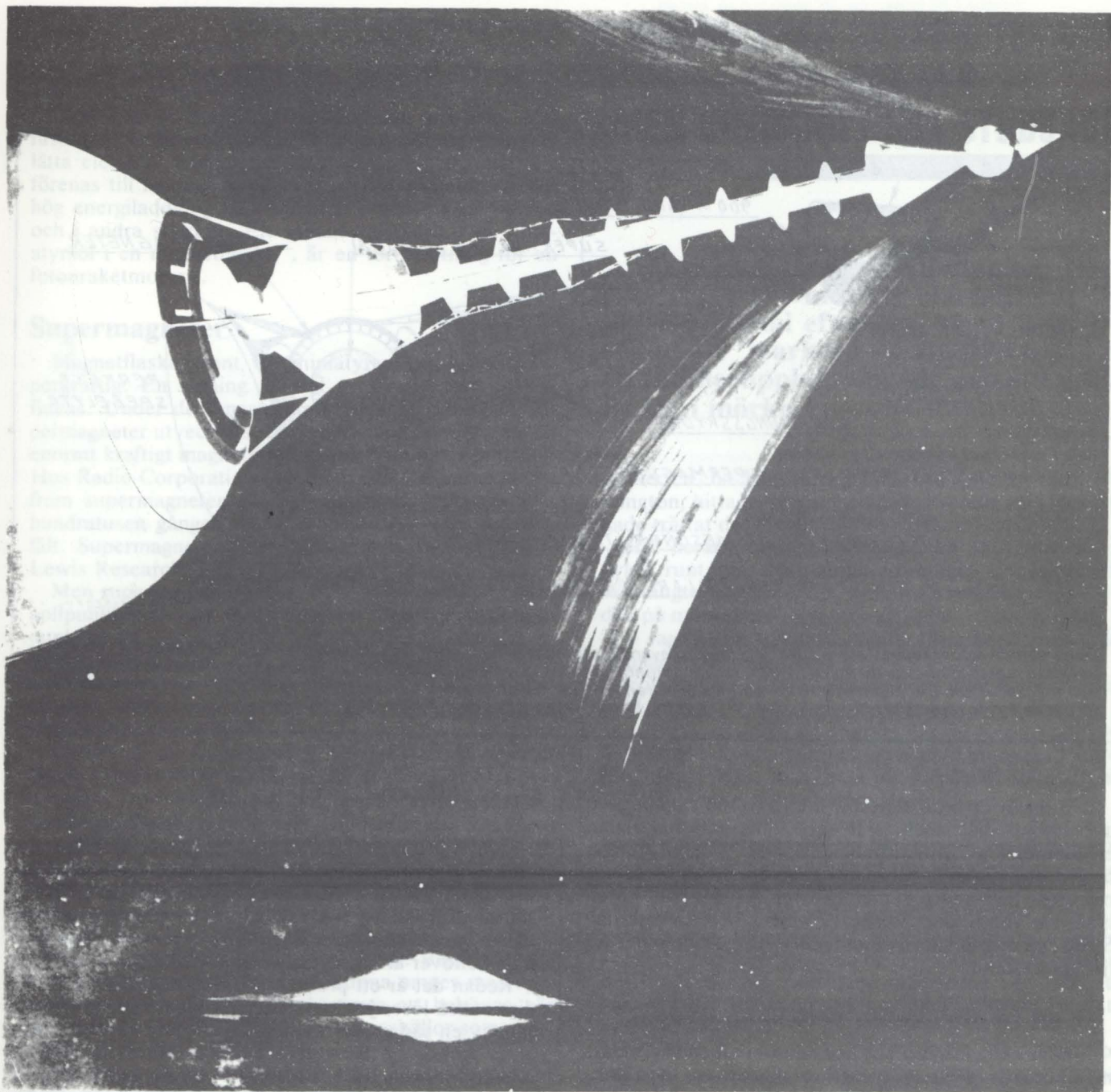
NASA vet hur

Hos NASA vet man tämligen exakt hur en fotonraket kommer att fungera i rymden.

– Fotonraketen kan uppdelas i olika enheter och består grovt räknat av ett bränsleförråd, en stor parabolisk spegel och på den inte reflekterande sidan ett antal s.k. svarta lådor där mesoner (partiklar som utlöser attraktionskraft mellan protoner och elektroner) omvandlas till energi som lämnar spégelytan i form av fotoner, förklarar dr Stuhlinger. – En foton är en ljuspartikel, ett ljuskvantum, som transporterar strålningsenergi. Anta att vi har en sådan fotonraketmotor, då vet vi också vilken hastighet vi kan uppnå och efter hur lång tid.

Men den första nöten som måste knäckas är hur mesoner skall kunna omtransformeras till fotoner. När man funnit den lösningen väntar nästa problem. Våra bästa speglar har en reflektivitet av 96 procent. Även om man kunde få fram speglar med 99,99 procents reflektivitet är det fortfarande mycket långt från den noggrannhet som behövs för fotonraketens spegel. Varje avvikelse i en sådan spegel betyder energiomsättning från ljus- till värmestrålning. Hela anläggningen skulle upphettas så fort att den skulle smäta ner på några få ögonblick!

Men även om båda problemen skulle kunna lösas återstår ett hinder. Universum är inte ett tomrum som man en gång trodde. Det är fullt av materia – framför allt vätgas. Mycket grovt räknat finns en proton, elementarpartikel, per kubikcentimeter rymd. Vätet i rymden är i vila, det rör sig inte nämnvärt åt något håll. Om man då flyger med låg hastighet – med låg menas då en respektabel fart som är högre än något av människan konstruerat rymdskepp har flugit, besväras inte rymdskeppet av vätet. Men om hastigheten uppgår till t.ex. hälften av ljusets hastighet blir varje partikel som möts en kosmisk stråle som träffar rymdskeppet med minst några megawatts energi. Eftersom det finns så många partiklar, en i varje kubikcentimeter rymd, förstår man

Här ses fotonrymdskeppet på väg från jorden till ett annat solsystem och främmande planeter. Färdhastigheten är enorm, halva ljushastigheten, sålunda 150 000 km i sekunden! En chockvåg har bildats vid nospartiet, genom att ett eget magnetiskt fält avböjer mötande rymdstrålning.

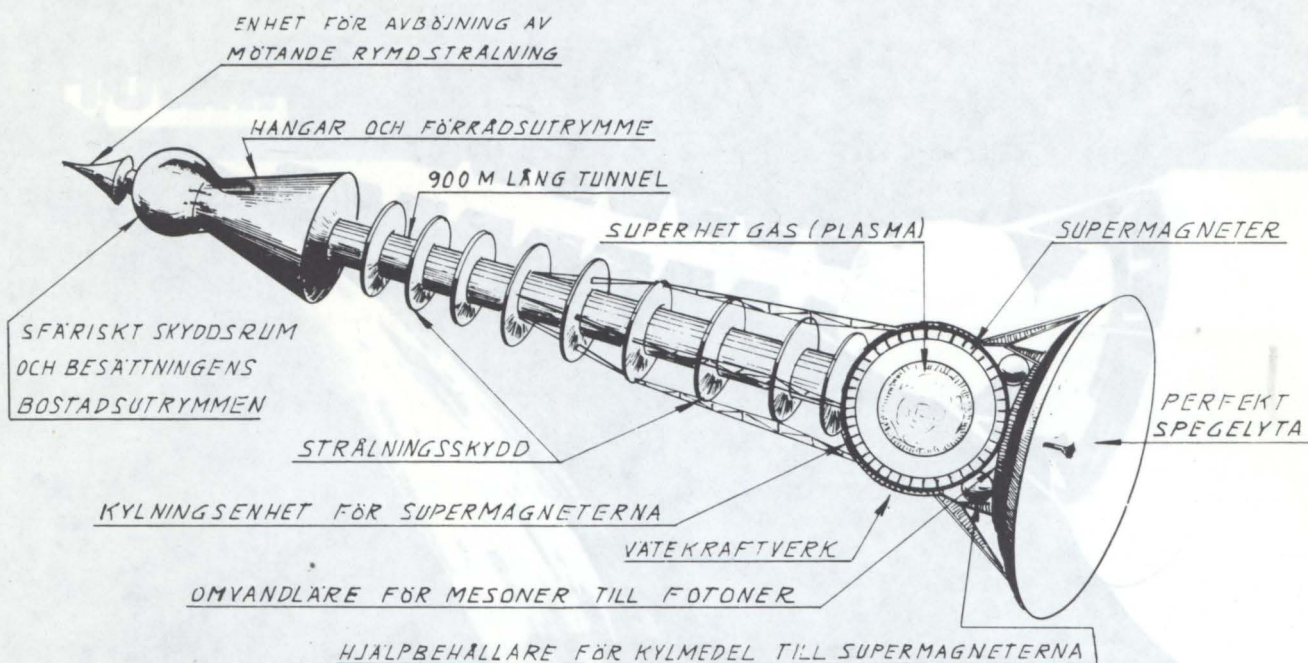
att det blir svårt att uppfinna ett skyddshölje som kan förhindra strålningen att tränga igenom rymdfarkostens väggar. Men också i den problemdelen skymtas kanske en lösning!

Utflykt på ett halvsekel!

Om man antar att alla konstruktionssvårigheter är avklarade och vi kunde stiga ombord på vårt superrymdskepp "fotonraketen", kan vi komma högst tio ljusår ut i rymden. Ett ljusår är den sträcka som ljuset avlägger under ett helt år – en sträcka på 9 460 800 000 km! Teoretiskt kan vi flyga med nära ljusets hastighet. Men praktiskt, med hänsyn till strålnings- och navigeringsproblemen, kommer man inte att kunna flyga fortare än halva ljushastigheten, åtminstone med beman-

nade farkoster. Sålunda med en fart av 150.000 kilometer i sekunden. Det är fort ändå tycker man.

För att besöka en stjärna på tio ljusårs avstånd behöver vi alltså 20 år samt ca ett halvt år för att accelerera upp till färdhastigheten och likaså ett halvt år för att bromsa upp farten. Accelerationskraften skulle då bli 1 g. Tur-retur således 42 år. Lägg till det 8 år för att besöka stjärnans olika planeter, då har man varit borta i ett halvt sekel! Besättningen måste vara ung vid avfärden, högst 20 år och utgöras av "snillen och friska människor", då de har åldrats kraftigt vid hemkomsten. Eftersom man reser med extremt hög hastighet, åldras man mindre fort ombord på ett sådant rymdskepp. Detta enligt Einsteins relativitetsteori. Men det återstår att se om så verkligen är fallet. Hur som helst åldras släktingarna och vännerna till besättningen här nere på jorden. De är i alla fall 50 år äldre!

Det framtida fotonskeppet blir en tekniskt mycket avancerad konstruktion, med en totallängd av över en kilometer, ett eget vätekraftverk med bränsle för minst femtio års drift, fotonraketmotor, självreparerande datorer, roterande bostäder för besättningen och mycket annat. Det kommer inte att kunna starta från jordens yta, utan byggs i en krets bana runt jorden och startar därifrån till det avlägsna rese-målet.

Tio ljusår är bara ett litet, litet avstånd räknat med universums måttstock. Vår egen vintergata har redan en diameter av etthundratusen ljusår. Vill vi komma längre ut i rymden, till andra galaxer, måste vi se oss om efter helt andra rymdfarkoster och färsätt. Men med vår fotonraket skulle vi kunna besöka stjärnan Sirius, på åtta ljusårs avstånd, eller Alpha Centauri, 4,3 ljusårs avstånd.

Kan fotonraketen verkligen byggas?

Under detta århundrade har raketekniken utvecklats med jättekliv. Från en fyrverkeripjäs och en liten krutraket har den avancerat till månraketer på flera tusen ton. I USA, kanske också i Sovjet, har man provkört atomraketer. Elektriska raketer har sänts upp i banor runt jorden, provkörts och bevisat sin duglighet.

Egentligen började raketutvecklingen på allvar i slutet av 1930-talet då Wernher von Braun utvecklade raketmotorn till det tyska förintelsevapnet V-2. Med denna snabba utveckling i åtanke kan man kanske vänta sig att raketekniken om fyrtio år har kommit så långt att motorer kan byggas som vi idag har svårt att tro på. Fotonraketen är en sådan motor.

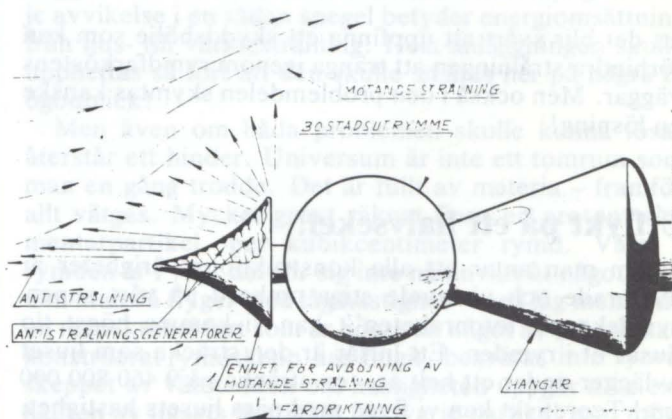
Att ge en exakt bild av hur ett fotondrivet rymdskepp skall se ut, är inte lätt, kanske helt omöjligt. Men vi gör det ändå för att åtminstone få något begrepp om problemen.

Till fotonraketen behövs en perfekt spegel. Den kan inte tillverkas på jorden, utan måste byggas i rymden. För spegelbygget behövs en sfärisk arbetslokal, vilket skulle kunna utgöras av en stor ballong som kretsar runt jorden i en bana som lätt kan nås med rymdfärjor. Inuti en sådan rymdverkstad måste spegeln gjutas – kanske man först måste bygga en mall som utgörs av en mindre ballong.

Energi för framtiden

Samtidigt som man håller på med spegelbygget måste ett annat problem lösas. De s.k. mesonerna tillhör inte ett kunskapsområde som vi ännu riktigt förstår oss på. Men man vet att oerhörda energimängder är en förutsättning för jondrigt. Alltså behövs en energikälla, kraftigare än vad som finns tillgänglig i vår värld idag. Vad man behöver är inget mindre än ett vätekraftverk!

Redan det är ett problem, som det kan lösas, samtidigt också löser jordens energiproblem! För konstruktion av en sådan kraftkälla behöver man kanske tiotals år av forskning. En vätereaktor kan betraktas som en miniatyrsol som hålls fången i ett utrymme med hjälp av magnetiska krafter. Man kallar populärt utrymmet för

Nosdelen av fotonskeppet måste bestå av ett generatorsystem, varmed mötande rymdstrålning kan avböjas.

en magnetflaska. Den skall omsluta hela denna superheta gasmassa, plasman, vilken är en elektriskt ledande gas av mycket hög temperatur. Plasmans temperatur måste vara många miljoner grader för att kunna fungera. Då kan en energifrigörande fusion äga rum. Vid fusionen (samgående) frigörs energi genom förening av lätta element, exempelvis deuterium och tritium. De förenas till helium och därvid frigörs en neutron med hög energiladdning. En liknande process sker i solen och i andra stjärnor. Ett sådant kraftverk, "en mini-atyrsol i en magnetflaska", är en förutsättning för en fotonraketsmotor...

Supermagneter

Magnetflaskan runt vår miniatyrsol måste vara superkraftig. En lösning till det problemet tycks dock finnas. Under de senaste åren har allt effektivare supermagneter utvecklats. En supermagnet är lätt, ger ett enormt kraftigt magnetfält och drar inte mycket ström. Hos Radio Corporation of America (RCA) har man fått fram supermagneter med ett magnetfält som är tvåhundra tusen gånger starkare än jordens eget magnetfält. Supermagneten har också testats av NASA vid Lewis Research Center i Cleveland.

Men supermagneter måste kylas ner till den absoluta nollpunkten för att vara effektiva. Den absoluta nollpunkten är -273 grader C – eller (grader Kelvin). Den temperaturen måste råda utanför magnetflaskan, medan det inuti måste råda en temperatur på ca 100 miljoner grader! Klarar man av det då kan vätekraftreaktorn börja leverera elström.

Forskning på detta område har nu kommit mycket långt, temperaturer av över 25 miljoner grader har uppnåtts i provreaktorer. Vätereaktorernas förverkligande kan kanske komma inom fem eller tio år, ingen kan idag förutsäga när. Men den behövs för vårt framtida rymdskepp. Supermagneter kan antagligen också användas för att avböja den kosmiska strålningen som möts under färder med halva ljushastigheten. En konformig kropp, försedd med supermagneter, skulle kunna avböja partiklar i en slags vågform. Besättningens bostadsutrymmen skulle också kunna omges med speciella supermagneter, vilka kommer att behövas när skeppet når fram till kraftiga strålningskällor som stjärnorna Sirius och Alpha Centauri.

En annan detalj som behövs är avancerade datorer som kan reparera och korrigera sig själva – s.k. STAR-datorer. STAR (Self Testing And Repairing) skulle behövas för distribution av el-energi, exakt kurshållning av fotonrymdskeppet men även för att komma ihåg (ett outplånbart minne). Som skulle göra det möjligt att efter många års rymdresor återvända till den försvinnande lilla blå planeten Tellus (jorden). En annan ingrediens som behövs ombord är ett Early Collision Warning System, EKWS, som kan förebygga sammanstötningar med friflygande materia och varna för rymdens största fara, de s.k. "svarta hålen".

Problemen är inte av denna världen när och om människan ger sig ut till främmande solsystem med det för oss avancerade, men ändå så bräckliga, skeppet "fotonraketen". Teoretiskt finns – låt vara avlägsen – lösningar för allt som gäller fotonraketen. Om motståndet som alltid och överallt finns när det gäller expeditioner till främmande viddar, kan övervinnas, kommer människan en gång att sätta sin fot på planeter som tillhör andra solsystem. Men vill vi komma riktigt långt ut i rymden, till andra galaxer, kan vi inte längre räkna med så "enkla" konstruktioner som fotonraketer. Då behövs färdmedel av en helt annan dimension.

AMERIKANSK SÄKERHETSVAKT SKÖT MOT UFO MEN KULORNA BARA STUDDADE!

En säkerhetsvakt i Wilmington, USA, sköt sex skott mot ett oidentifierat flygande föremål eftersom, säger han, Det såg ut att "parkera – utan tillstånd – på ett timmerupplagsområde som vid tillfället låg i mörker!

Vakten, 64-årige Jack Hill i Long Beach nära Wilmington, hittade i gryningen fyra 35-kalibriga kulor som hade träffat det mystiska föremålet.

Hill berättar att han företagit en patrulltur på sin cykel runt det stora timmerföretaget Consolidated i Wilmington, då han fick syn på föremålet vid 03.50-tiden på morgonen.

– Jag betraktade det i ungefär tio sekunder innan jag öppnade eld, säger han.

Föremålet var inte tefatsformat, utan hade en mera oval form.

– Det var uppskattningsvis 25–30 meter långt och 5–10 meter brett, och det lyste med en svagt blågrön färg, säger Hill. Jag visste att föremålet saknade tillstånd att vistas inom området.

Det fönsterlösa föremålet svävade på en höjd av 50 meter och på ett avstånd av 30 meter söder om honom.

Hill säger att han avfyrade sex skott inom loppet av 30 sekunder.

– När jag sköt för andra gången slocknade dess ljus, men det avtecknade sig trots detta tydligt mot himlen som ett svart föremål. Och när jag fortsatte att beskjuta det höjde det sig rakt upp, och sedan satte det fart västerut och försvann utom synhåll i riktning mot staden San Pedro.

– Föremålet var varken ett flygplan eller en helikopter; det saknade propellrar eller rotoror och svävade fram helt ljudlöst. När det försvann hördes ett svagt ljud som en bilmotor på tomgång.

Hill rapporterade skottlossningen till Harbor Division-polisen, eftersom det är olagligt att avlossa ett skjutvapen inom stadsgränsen. När polisen frågade varför Hill öppnat eld mot föremålet, svarade han:

– Jag är vakt här, och ingen får enligt reglementet parkera utan tillstånd inom området. Och dessutom, tänkte jag att om jag kan skjuta sönder motorn, då är det inte längre någon tvekan om att UFOs verkligen existerar!

Polisen instämde i att det isolerade området skulle vara en idealisk landningsplats för ett UFO – det finns en stor öppen plats med ett asfalterat område och över det finns inga trådar som kan hindra en landning från luften.

Hill säger att han "alltid varit skeptisk" när han läst om observationer av UFOs. Men inte nu längre.

– De finns någonstans där ute, det vet jag nu, slutar han.

Källa: *Flying Saucers* nummer 55/1967.
Översättning: J. O. Sundberg.

UBÅTSOBSERVATIONEN UPPKLARAD

Den främmande u-båten i Mälaren, som behandlades i en artikel i UFO-Information nr 4 har nu fått sin naturliga förklaring efter mycket ståhej. Det var en vassomgärdad grynna med en al på mitten!

Redan i ett tidigt utredningsskede menade ett av vittnena, fotograf Lars Bilberg, att föremålets försvinnande eller dykning, orsakades av ett optiskt fenomen genom att det försvann i regnet. Dagen efter undersökte flera av vittnena om det kunde ha varit någon ö. Någon sådan hittades ej då. Sedan avskrevs förklaringarna: timmersläp, pråmar, fritidsbåt, tankfartyg och givetvis u-båt. Flera vittnen uppgav att föremålet rörde sig, och mina funderingar kretsade kring förklaringen att det möjligen var en flytande ö. Dessa driver omkring, lösryckta från land, ibland beväxna med buskar.

Men varför sitta och ruva halvårsvis på en intressant observation, bara för att otillräckliga ekonomiska resurser lägger hinder i vägen. Materialet i dåvarande utredningsskede sammanställdes för publicering i UFO-Information, dock utan att påstå varken det ena eller andra! Vidare klargjordes att utredningen ej var avslutad utan fortsatte.

J-O. Sundberg råkade i en radiointervju nämna att nio personer påstod sig ha sett en främmande u-båt i Mälaren. Omedelbart efter programmet ringde flera lokaltidningar i Mälaramrådet och ville veta mera. Dessa fick artikeln som den ser ut i UFO-Information nr 4.

Då utredningen redan kostat flera hundra kronor, och ekonomin satte stopp för organiserandet av en systematisk genomsökning av denna del av Mälaren efter t.ex. en kringdrivande flytande ö, tog jag tillfället i akt och kritiserade åter polisen för att den inte kunde prestera en nöjaktig förklaring till observationen.

Redan dagen efter tog chefen för sjöpolisen i Västerås, polisinspektör Tor Rocén personligen hand om u-båtsobservationen för att en gång för alla få saken utgarerad. Tillsammans med polisassistent Jan Lindstam och fotograf Åke Larsson stävade polisbåten Gripen ut för att ägna en stor del av dagen åt specialgranskning av strandkonturer, öar och vatten. Expeditionen kröntes med framgång. I sundet mellan Ingmarskär och Strömmingskär påträffades en vassomgärdad grynna med en al på mitten! Upptäckten kablades ut via TT.

I samma veva ringde en veckotidning och ville ha historien. Journalisten upplystes om att u-båtsobservationen hade fått sin naturliga förklaring. Tidningen återkom emellertid och ville göra en sak om just misstolkningen. Artikeln i UFO-Information översändes. Resultatet blev en story med stänk av fin humor, dock med uppenbara grova sakfel.

Det har nu i svensk press, i över ett års tid skrivits massor av bra och sakliga artiklar om UFO-Sveriges olika undersökningar och utredningar. Framförallt har det systematiskt, gång på gång fastslagits följande:

RUNDA, VINGLÖSA FLYGPLAN —FINNS DOM VERKLIGEN?

Vad händer i lufterummet över SAAB-Scania i Linköping? Ännu ett mystiskt föremål har nu rapporterats. Ett runt flygande föremål utan vingar!

— Finns det verkligen runda flygplan som saknar vingar, frågar sig därför idag Linköpingsborna Gösta Cesar och Olof Bergström som fredagen den 9 augusti i år gjorde den otroliga observationen över SAAB-Scanias industriområde.

— Vi satt och åt frukost och tittade som vanligt på trafikflygplanen som har sina rutiner över industriområdet, berättar dom. Flygplanen brukar komma in över området ungefär samma tid varje dag 7 vi vet därför också ungefär hur många plan som brukar komma in under våra raster.

— Det flög också på högre höjd än flygplanen. Flygriktningen var densamma men farten högre. föremål. Döm om vår förvåning när vi upptäckte att "planet" var runt och helt saknade vingar!

— Det flög också på högre höjd än flygplanen. Flygriktningen var densamma med farten högre.

I samma ögonblick dök det saknade planet upp — men på lägre höjd än sin vinglösa kollega.

— Då hände något oväntat, säger Gösta Cesar och Olof Bergström. Det runda, vinglösa föremålet gjorde en 120-graderssväng. Föremålet stannade sedan i luften och stod stilla några sekunder varefter den avlägsnade sig uppåt med ökande hastighet. Den blev mindre och mindre och försvann till slut helt.

Vädret var vid tillfället klart. Det okända föremålet vidtog höjd-, kurs- och hastighetsändringar. Föremålet föreföll vara aluminiumfärgat samt något rödskiftande på front och sidor. Observationstid: ca två minuter.

Då det gäller oidentifierade luftfenomen, som kommer till riksorg. UFO-Sveriges kännedom, faller 50 procent bort i ett tidigt skede av undersökningarna, såsom misstolkningar av kända föremål. Ytterligare 20 proc. faller bort i ett senare skede av utredningen. Kvar finns en kärna av ca 30 proc. oförklarliga fenomen. Vårt syfte är alltså hela tiden att få bort misstolkningar.

Att jag ådragit mig visst lokalt missnöje genom att provocera en undersökning och förklaring av u-båtsobservationen tar jag med ro. Alla vi som seriöst engagerar oss i UFO-frågan har ett äkta och ärligt syfte att få fram sanningen!

Thorvald Berthelsen

MÅNGA UFO-OBSERVATIONER DENNA HÖST I KÖPINGS-OMRÅDET

Hösten har kommit, och med den mörkare årstiden rapporteras flera ljusfenomen in. Förutom en mängd misstolkningar av planeten Jupiter, vilket också tar sin tid att undersöka och avskrivna vill vi i korthet redovisa följande utdrag i ett större material.

Den 17 augusti kl. 19.45 upptäcktes vid Åkerby, Himmata utanför Köping, ett blåvitt ljusfenomen med blinkande sken. Karin Hällsten, Arne o. Aila Råjkönen berättar för vår intervjuare Sten Norlén:

– Föremålet avgav ett intensivt och mäktigt blinkande sken och verkade vara avlångt. Det gick i en horisontell bana men förlorade inte höjd. Storlek ungefär som fullmånen. Vi såg det i ca 10 sekunder. Något ljud hördes inte.

UFO över Kristinelunds
sportfält den 1 sept.
Teckn: Kjell Walfridsson

Den 1 september kl. 10.30 (dagsljusobservation) såg flera vittnen, som spelade tennis på Kristinelunds sportfält, ett spolförmål med två korta vingar baktill (se skiss).

Kjell Walfridsson, ett av vittnena och för övrigt van flygare, berättar för vår undersökningsledare Ingvar Damm: – Jag spelade tennis och när jag skulle serva, tittade jag uppåt och fick då se en farkost som till utseendet liknade ett flygplan, men med endast två korta vingar baktill. Vad som fick mig att reagera, var föremålets låga fart, ca 70–100 km/tim. Höjden uppskattar jag till 1.000 meter. Det gick i riktningen S.O. till N.V. Det hördes ej något ljud. Föremålet var blankt aluminiumfärgat.

Bland övriga vittnena instämmer Olof Herko och Kent Eriksson i ovanstående. De menar, att föremålets profil och den låga hastigheten fick det hela att se underligt ut. Observationstiden för de olika vittnena varierar från 30 sekunder till 2 minuter beroende på när de uppmärksammades på fenomenet. Klart väder rådde. Flygtrafikledningen på Arlanda meddelar vid telefonförfrågan att något flygplan ej passerade Köping i nämnda riktning vid denna tidpunkt.

Onsdagen den 4 september på kvällen, var några medlemmar ur Köpings UFO-Förening ute på sin fasta observationsplats i Medåker. Kl. 20.38 sågs då på hög höjd ett avlångt föremål, vilket i kikare liknade en gurka med fyra fönster. Det gick från NNW – SSO. Observationstid 90 sekunder.

Sju minuter senare, kl. 20.37, gjordes en lyckad observation. Tina Fredriksson upptäckte i NV ett objekt. På låg höjd, under 3.000 meter, kom ett mycket starkt

CHAUFFÖR MÖTTE MÄRKLIG FARKOST SOM FLÖG NÄRA VÄGEN

Den 1 januari 1969, strax efter klockan 16.00, startade Anders Svensson (namnet fingerat), som är anställd som busschaufför hos Linjebuss AB Sundsvall och stationerad i Ramvik, en tur från Härnösands flygplats Midlanda nära Timrå, till Härnösand och Kramfors.

Omkring klockan 17.00 passerade han Älandsbro på väg E-4 norrut. Efter någon kilometer från Älandsbro, i trakten av Östersjäländ, fick han på några tusen meters höjd syn på ett eldklotsliknande föremål som kom från vänster – nordväst – och fortsatte i riktning sydost mot kusten. Höjden anser han var mycket svår att beräkna från hans plats i bussen men uppskattar den till omkring 1.500–2.000 meter. Han trodde först att vad han såg var ett "stjärnskott" vilket försvann med hög hastighet bakom trädkropparna. Senare har han emellertid sagt att han inte är säker på "stjärn-teorin" eftersom föremålet liknade ett mindre äpple till storleken.

Efter omkring 600–800 meters körning skymtade plötsligt ett grått föremål cirka 20 meter ovanför och snett framför bussen. Något ljud ifrån det kunde herr Svensson inte uppfatta.

Han trodde det var ett sportflygplan som försökte nödländas på vägen, och bromsade därför in och körde sakta efter farkosten.

Nu såg han emellertid att farkosten hade plan botten och var cirkelrund. Han uppskattar diametern till 15–20 meter och berättar att det fanns 4 stycken inte så stora "halva bollar" (kupoler) placerade i ytterkanten med lika inbördes avstånd. Runt om och utanför föremålet fanns något som liknade en "krage". Översidan utgjordes av en kupol med uppskattningsvis 4 "fönster", från vilka ett blåvitt sken lyste.

Farkosten följde vägen cirka 50–100 meter varefter den tycktes "dra på" och steg mycket snabbt i högersväng upp i luften och utom synhåll. Då föremålet steg såg herr Andersson hela översidan, som utom "fönstren" hade samma gråa färg som undersidan.

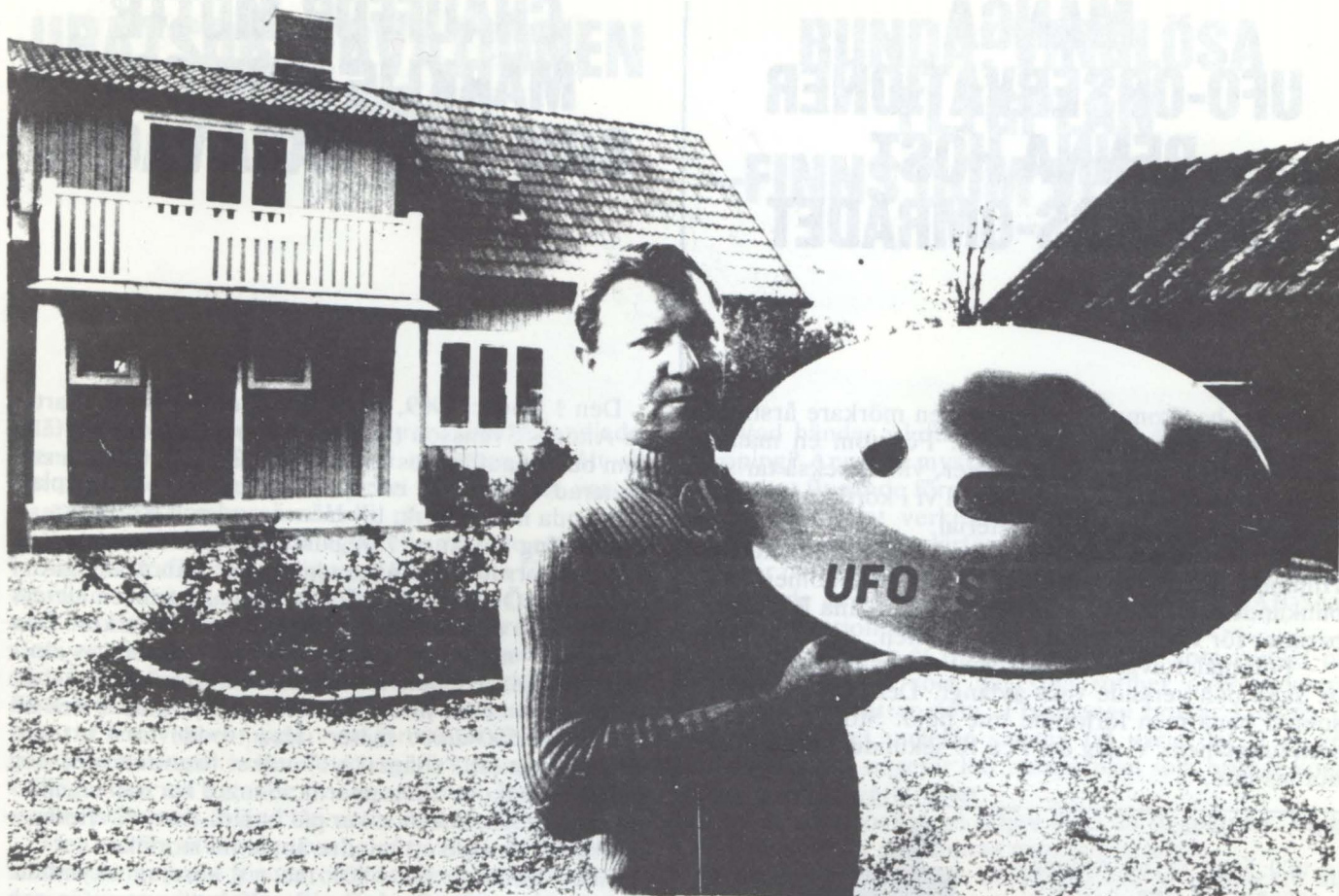
Anders Svensson var under åren 1965–1966 fast anställd militär vid Lv-5 i Sundsvall och betraktas som mycket pålitlig och samvetsgrann.

Källa: FOA-Rapport (J. O. Sundberg).

lysande föremål mot det berg där observationsgruppen befann sig. Straxt ovanför de häpna åskådarna gjordes en kursändring och farkosten girade mot öster och avlägsnade sig långsamt. Ljusstyrkan var som planeten Jupiter (kvällens ljusstarkaste och största himlakropp) och den skenbara storleken var ca 2 ggr denna. I kikare sågs en konisk konstruktion med basen nedåt, men något lutande. Klargult fast sken. Inget ljud. Observationstid 3 minuter. Minst ett halvdussin goda vittnen.

En lyckad utflykt, där många natters spanande i trevlig samvaro nu kröntes med en framgång.

T.B.

Hit, till UFO-Centret i Lagmansberga på östgötaslätten, är UFO-intresserade välkomna. Ordföranden i riksorganisationen UFO-Sverige, Carl-Axel Jonzon (bilden), lovar en arbetsam tid av trivsamt umgänge!

UFO-CENTER SLÅR UPP PORTARNA PÅ KULTURMÄTTAD ÖSTGÖTASLÄTT

Nu börjar UFO-Centret i Lagmansberga, utanför Skänninge i Östergötland, ta form! Riksorganisationens tidning, UFO-Information, har redan flyttat dit. Nu vill ägaren till Lagmansberga Brunnsgård och tillika riksorganisationens ordförande, Carl-Axel Jonzon, också göra UFO-gården till en samlingspunkt för UFO-intresserade.

– Avsikten är att UFO-intresserade skall kunna komma hit, umgås och utbyta åsikter under trivsamma former, säger Carl-Axel Jonzon. Meningen är att vi tillsammans skall samarbeta också med en del praktiska saker. De som känner till hur man arbetar i skotska Findhorn vet hur vi tänkt oss det hela.

Tidningen UFO-Information har vuxit snabbt. Nu har man vuxit in i nya lokaler i Lagmansberga. Här är ansvarige utgivaren själv, Carl-Axel Jonzon, i fullt arbete med att plocka ihop alla nya abonnenter i redaktionskartoteket.

Gustav Andersson ser till att riksorganisationens tidning kommer ut på rätt sätt ur offsetpressen.

Lagmansberga Brunnsgård ligger insprängd som en oas mitt på den kulturmättade östgötsläätten – med radiomasterna i Orlunda som närmaste "rymdgrannar". Gården består av ett bostadshus och två flygelbyggnader. I bostadshuset har UFO-Information inrett redaktionslokaler. I en av flygelbyggnaderna har tidningens tryckeri inrymts. Den andra sidobyggnaden inrymmer bl a en motorverkstad. På gårdens väl tilltagna grönområden finns möjligheter för UFO-gårdens gäster att slå upp sina tält eller parkera sina husvagnar. Premiär till sommaren!

– De som önskar komma hit bör höra av sig med anmälan i god tid, råder Carl-Axel Jonzon. Helst redan i början av nästa år och då uppge ankomsttid och om möjligt hur länge vistelsen beräknas vara. Det underlättar administrationen för oss och gör det hela trevligare för gästerna som då kan känna sig säkra på att inte behöva "trängas" alltför mycket.

Även en UFO-gård har strikta regler. Det har också UFO-centret i Lagmansberga.

– Alla som kommer hit måste hjälpas åt att hålla ordning och reda, förtydligar Carl-Axel Jonzon. Sprit och narkotika får t ex överhuvudtaget inte förekomma. Bryts reglerna avstängs vederbörande från vidare vistelse med omedelbar verkan.

Mark för tält eller husvagnar upplåts gratis. Matfrågan får dock lösas av den enskilde eller, så kan ordnas, kan mat lagas kollektivt enligt överenskommelse mellan de gästande.

Vad riksorganisationen UFO-Sverige räknar med för gäster är människor med ett intresse för t ex filosofi, psykologi, parapsykologi, ufologi, vegetabilisk levnads-konst eller överhuvudtaget med intresse för udda företeelser.

Aktiviteter, fast av annan slag, finns dock redan på platsen. Ett tryckeri, en radio- och TV-verkstad, ett snickeri och motorverkstad. De som vill kan också ägna sig åt trädgårdsskötsel. Eller varför inte sitta och trivas i en framtida planerad keramikverkstad och i ett väveri?

– Vi tackar inte nej till folk som erbjuder sig att hjälpa till med t ex tryckeriarbete eller kan erbjuda redaktionell hjälp, menar Carl-Axel Jonzon. Överhuvudtaget vill vi gärna ha hjälp av yrkeskunnigt folk. Duktiga tecknare och fotografer behövs också.

Det kommer också att anordnas kurser i skilda ämnen liksom också viss undervisning i t ex hypnos, tankeläsning, ufologi och filosofi. De gästande förväntas, och det poängterar gårdsägare Jonzon, delta i det praktiska arbetet och skall hålla anläggningen snygg, ren och framförallt trivsamt. De alster som gemensamt tillverkas på gården planeras att säljas. Inkomsterna skall gå till att driva UFO-gården vidare.

– Naturligtvis hoppas vi också på frivilliga gåvor, understryker Carl-Axel Jonzon.

Adressen till UFO-Centret på östgötsläätten är Lagmansberga Brunnsgård, 596 00 Skänninge. Vill man korrespondera via boxadress är adressen Box 311, 591 03 Motala. Telefon: 0142/440 30.

"UFO-MÄRKET" —SYMBOLEN FÖR UFOLOGER

Naturlig
storlek

Märket som gör det lättare för oss ufologer att känna igen varandra, diskutera vad vi verkligen vill diskutera, samt stärker sammanhållningen och därmed möjliggör ett snabbare officiellt erkännande av UFO:s.

Märket är gjort av väft tyg i svenska flaggans färger. Märket kan sys eller klistras fast på:

jackan	kavajen	tröjan	byxorna
mössan	bagen	portföljen	resväskan

Ring 08/767 31 51 eller beställ skriftligen:

1 st. UFO-Sverige märken för 8:– inkl. porto-
och postförskottskostnader.

3 st. UFO-Sverige märken för 13:– inkl. porto-
och postförskottskostnader.

Adressen är: Göran Sogell, Karlaplan 5
114 60 Stockholm, 08/62 02 50 (kvällstid).

SYDAUSTRALIEN "DRABBAT" AV KRAFTIG UFO-VÅG

Rapport: Darren Mitchell (A.F.S.R.S.)

Översättning: J. O. Sundberg

En våg av UFO-observationer drog under ett par dagar i mitten av april i år över södra Australien. Hudratals människor blev vittnen till märkliga rymdfenomen. Under de två dagarna, den 15 och 16 april, rapporterades inte mindre än ett 10-tal observationer – en del verifierade av militär och polis.

Måndagen den 15 april 1974:

Polis och hudratals invånare i de västra centrala delarna av Sydney rapporterade observationer av två oidentifierade flygande objekt. Vid Parkes påstod två polismän att UFO:na avgett ett "fladdrande" ljud när de rörde sig österut över bergen. Konstapel Fellington sade att objekten liknade helikoptrar med blinkande landningsljus.

– På avstånd såg vi två rader av dessa ljus röra sig i formation. Objekten avgav ljud liknande en symaskin, sade han. Polis i städerna Orange, Bathurst, Lithgow, Katoomba och Penrith rapporterade också att de kunde se "ljusen".

Klockan 19.28 flög ett starkt upplyst föremål ljudlöst över Belair, snabbare än något känt flygplan.

Klockan 19.30 sågs tre ljusstrålar komma från "diffusa föremål" (tre till antalet) över Woodside, 3 kilometer öster om Belair.

Klockan 19.30 sågs "något i skyn" över Modbury. Det rörde sig sakta och utan ljud.

Klockan 20.05 sågs ett föremål, som var svagt orange till färgen och som "kastade starka ljus omkring sig", flyga österut i cirklar på en höjd av 35.000 fot över norra Glenelg.

Klockan 20.15 flög tre identiskt lika "dimmiga föremål" över Roseworthy. De var ljudlösa.

Tisdagen den 16 april 1974:

RAAF kommer inom kort att undersöka rapporterade observationer av oidentifierade flygande objekt över Woodside- och Elizabethområdena. Man har fått in varierande rapporter om UFOs. Beskrivningarna på objekten varierar, från stillastående objekt, till de i rörelse – horisontellt eller vertikalt. Irene Bajev, 17 år, student på sekreterarskolan, färdades mellan Tungkillo och Woodside omkring klockan 19.30. När hon noterade "tre ljusstrålar" i skyn.

Hon säger:

– Strålarna befann sig ganska bort och först trodde jag att de kom från ett flygplan. Men så kom de närmare

och då såg jag att de kom från ett ljudlöst föremål. Ming väninna stannade bilen och vi klev ut. En annan bil med fyra personer stannade också bakom vår bil. Föremålet befann sig på en uppskattad höjd av 4.000–5.000 fot och rörde sig mycket snabbt i sydöstlig riktning. Vår bil föreföll att vilja stanna när föremålet kom närmare.

Fröken Bajev, som bor i Dunbar, Mitcham, säger att föremålet definitivt inte var ett flygplan.

– Senare flög ett plan förbi och man kunde då klart se att skillanden mellan det och föremålet vi såg först var stor, sade hon.

18-årige Peter Henningsen, Mitcham, körde i närheten av Woodside när han såg en UFO (se bifogad teckning). Peter var med fem andra personer när han såg ett föremål som färdades i sydöstlig riktning. När föremålet passerade över deras bil förlorade den kraft och var nära att stanna.

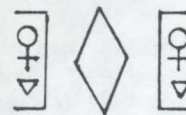
– Det var en kuslig upplevelse, säger Peter. Den ovala delen av föremålet snurrade sakta. Tre eller fyra kraftiga ljus strålade ut från föremålets kupol. Jag såg inga ljusstrålar från det men en flicka som åkte med oss säger att hon gjorde det. UFO:n föreföll att vara metallisk. Peter uppger att föremålet var synligt i mer än fem minuter innan det försvann vid horisonten. Det var definitivt inte ett flygplan. Jag hörde inget ljud. Och ljusen på föremålet var varken navigationsljus eller andra konventionella ljus. Men hur berättar man för folk att man sett ett flygande tefat?

Tre bilförare från Adelaide har rapporterat att deras bilar "oförklarligt" förlorat kraft sedan UFOs kretsat över den. Förutom Peter Henningsen har hans kamrat rapporterat samma sak samt även en annan bilförare som beskriver föremålet som "grönt och rött och roterande med tre ljusstrålar". Han påstod att UFO:n "drog kraft från hans bil". Fyra skolflickor från Elizabeth "chockades" av ett "lysande blått föremål" som de påstod svävade på 100 fots höjd över dem i mer än tre minuter.

Klockan 20.30 flög ett orange-färgat föremål som hade tre starka ljus på undersidan norrut över Wattle Park.

Klockan 22.50 flög ett föremål sakta västerut över Seaton och mot havet. Det hade tre frontljus, ett band av ljus längs sidan och en lysande eldsvans.

Klockan 19.42 observerades ett oidentifierat flygande föremål som på en höjd av endast 25 fot svävade över Edinburgh-flygfältet. Föremålet var diskusformat och observatörer såg följande markeringar på dess sidor:

Precis en månad senare, den 14 maj i år, skrämdes tre barn av ett främmande flygande föremål vid Chandala, ca fem mil öster om Streaky Bay. 14-åriga Jane Ryan uppger att hon strax före klockan sju på kvällen tillsammans med sina två bröder, Paul och Damian, i en bil observerade ett mystiskt föremål bara ca 50 fot från bilen. Föremålet var format som två ögon och var 2–3 fot stort. "Ögonfärgen var grönbå. En ca 10 fot lång ljussvans syntes efter föremålet som var synligt i 15–20 sekunder.

– Det konstiga "ögonföremålet" skrämdes både mig och mina bröder berättar Jane. Vid ungefär samma tidpunkt, eller något tidigare, observerade en fru i Streaky Bay att hon sett ett mystiskt föremål i skyn nära hemmet. En tredje rapport lämnades senare från Tumbay Bay en bit därifrån.

RADIOVÅGOR

VÅR ENDA CHANS TILL KONTAKT MED ANDRA RYMDVÄRLDAR?

Av Stig Aggestad

Knallar man ut en stjärnklar vinterkväll och tittar upp på den gnistrande himlapällen behöver man knappast vara begåvad med något rikare mått av fantasi för att åtminstone delvis kunna "känna" och förstå de enorma, dimensionslösa avstånden däruppe. De flesta forskare är också inne på linjen att enda chansen till eventuella kontakter med "dom däruppe" är via radiovågorna. Det snabbaste kommunikationsmedlet vi jordvarelser ännu så länge känner till – 300.000 km per sekund.

Det är alltså "topphastigheten" för denna uppfinning vars absoluta räckvidd vi ännu så länge inte vet mycket om. Men hur utnyttjar vi radiospektrum idag? Det kan kanske vara av intresse att följa med på en liten rundvandring genom de olika frekvenserna.

Det är lika bra att vi börjar med långvågsbandet. Det frekvensområdet är på sitt sätt historiskt, det var just där det hela en gång började. När Marconi i slutet på 1800-talet gnistade iväg sina första trådlösa meddelanden använde han långa våglängder av det enkla skälet att den primitiva utrustningen inte tillät användandet av högre frekvenser. Långvågsbandet av idag täcker ungefär 250 khz, med andra ord området 150–450 khz (läses kilohertz), och här råder knappast någon större trängsel mellan stationerna. Räckvidden på långvågsstationerna ligger någonstans mellan 50–75 mil under dygnets ljusa timmar för att sedan nattetid öka till ungefär det dubbla. De nordiska länderna är representerade av varsin sändare: Motala – Oslo – Kalundborg – Lahti.

"Rasande" mellanvågsband

Mellanvågsbandet (550 – 1600 khz) är väl den våglängd som de flesta radiolyssnare bäst känner till. Alla har vi väl någon gång "skruvat" oss fram på den skalan och förundrat lyssnat på den mångfald av röster och musik som strömmat emot oss genom högtalargallret. Och här kan man verkligen tala om trängsel i etern. En vinterkväll med hyggliga konditioner "rasar" det in stationer från stort sett hela Europa. Oftast är signalstyrkorna fantastiska.

Räckvidden är heller inte dålig. Med en mottagare och en bra utomhusantenn kan man vintertid, under dygnets mörka timmar, avlyssna också lokala amerikanska mellanvågsstationer. De sistnämnda kan vara av intresse även för UFO-intresserade. Stationerna återger i sina nyheter då och då UFO-observationer.

Granne med mellanvågen är kustradiobandet – eller gränsvågen som är den korrekta beteckningen. Inom frekvenserna 1,5 – 3,5 mhz (läses megahertz) ligger de internationella kustradiokanalerna blandade med lokala frekvenser för samma typ av radiotrafik. Mellan 3,5 – 4,0 mhz hittar vi amatörernas 80-meters band.

Kortvågen täcker området 4 – 30 mhz. Det skulle ta för stort utrymme att här redogöra för allt det som kan avlyssnas på kortvåg, men rent generellt kan sägas att här finns nästan all typ av radio som människan konstruerat. Massor av rundradio från alla kontinenter och länder, mängder av kommunikationsradio (bland annat långdistansförbindelser mellan markstationer och flyg), radiotelefoni från ambassader till utrikesdepartement osv. Radioamatörerna finns med på 40-, 20-, 15- och 10-metersbanden. På 27 mhz ligger det s k "privatradiobandet" som under senare år blivit intensivt trafikerat i stora delar av Europa och USA. Den maximalt tillåtna effekten på pr-kanalerna är högst 5 watt men trots detta är räckvidderna vid enstaka tillfällen förbluffande. Som exempel kan nämnas att undertecknad en decemberdag 1969 från Eskilstuna utväxlade ett kort radiosamtal med en kvinnlig pr-innehavare på Newfo-undland.

"Mystiska" VHF-bandet

Vid 30 mhz lämnar vi definitivt kortvågen och kommer in på ukv-bandet eller VHF-området (very high frekvens) som är den internationella beteckningen. Här ändrar vågutbredningen karaktäristik radikalt. Räckvidden sjunker till cirka 40 – 80 km mellan mobila enheter och basstationer. Men även på VHF-kanaler kan det ibland inträffa "mystiska" ting...

Området 30 – 50 mhz användes tidigare av polis – brandkår och ambulans i Sverige. Radiotrafiken var intensiv på dessa kanaler under 1950- och 60-talen. I mitten på 50-talet var en brandbil ute på en provtur utanför Sandviken. Besättningen skulle så göra ett förbindelseprov med basstationen men misslyckades. Man försökte på nytt och den här gången fick man radiokontakt – men inte med brandstationens växel utan med en svensk FN-patrull i Ghaza! Gissa om ansiktet blev en aning långa under brand- respektive militärhjälmarna...

Det lägsta TV-bandet (kanal 1 – 4) hittar vi mellan frekvenserna 52 till 68 mhz. Också här kan underligheter inträffa ibland. Många har säkert upplevt den lilla sensationen att vid enstaka tillfällen (mestadels sommartid) det plötsligt har dykt upp främmande testbilder och program i TV-rutan. Största chansen till "utlandsmottagning" är mellan 16 och 18.30 varma och högttrycksbetonade sommandagar då det ofta bildas s k sporadiska skikt i atmosfären. Skikten "speglar" tillbaka TV-sändarens rymdvåg mot jordytan. Vid sådana tillfällen kan även sydeuropeiska TV-stationer bli synliga på våra breddgrader. Men vad ska man då säga om de rykten som gör gällande att man i USA vid något tillfälle fått in ett TV-program som sänts ett år tidigare? Om dessa rykten talar sant måste man stå helt frågande

inför detta fenomen. Vi skall återkomma till liknande "abnormiteter" i kommande nummer av UFO-information.

Exklusivt kommunikationsband

Tyngdpunkten av all kommunikations-radio-trafik ligger dock inom frekvensområdet 68 – 88 mhz. Där samsas såväl privata företag (åkerier-bärgningsfirmor etc) med statliga instanser (polis) och landsting (ambulans) plus kommunala organ (brandkår – gatukontor.) En stor del av taxis radionät "trängs" också med alla de andra stationerna. Här kan man verkligen tala om ett exklusivt band i ordets rätta bemärkelse. 88 till 108 mhz upptar det internationella FM-bandet (FM= frekvensmodulation) som är så gott som helt reserverat för rundradio.

Flygradiobandet – intressant för UFO-loger

Från FM kanalerna glider vi in på flygradiobandet som också är internationellt och täcker området 108 – 136 mhz. Det är också ett intressant band för UFO-loger. Inom frekvenserna 117–125 mhz finns massor av kanaler för den civila flygradiotrafiken av typ trafikflyg, sport- och allmänflyg plus segelflyg. All kommunikation inom trafikflyget sker på engelska, segelflygarna och allmänflyget håller sig till "ärans och hjältnas språk", åtminstone på lokalfrekvenserna (de mindre flygfältens radiokanaler). Här finns chanser att avlyssna radiosamtal med "ufo-innehåll" från flygplan som observerat oidentifierade föremål. Samtliga radioutrustningar på flygbandet använder AM, amplitudmodulation.

I nästa nummer: Mystiska radioekon – från en främmande planet?

teleskop refrakter 45x–450x

Brännvidd 900 mm, diameter 60 mm, tre okular (45x, 110x och 225x), barlowlins 2x, bildvändande prisma, vinkelprisma 90°, solskärm, sol- och månfilter, kameraadapter (Pentax gänga 42 mm).
Kraftigt stativ med skalor och rattar. Fältlåda i ädelträ.

Som nytt! Pris 500:–

Tel. 0155-874 48, 812 06

Lantbrevbärare Sigurd Bremer överräcker den nya UFO-modellen till Köpings UFO-Förenings ordförande, Thorvald Berthelsen.

"FLYGANDE TEFAT" TILL KÖPINGS UFO-FÖRENING

Köpings UFO-Förening har fått in ett fint exemplar av ett "flygande tefat" eller som det numera kallas UFO. Nu är tyvärr föreningen inte så lyckligt lottad att den fått ett föremål från rymden, utan vad det handlar om är en modell. Vi tyckte det skulle vara bra att ha en modell av ett UFO, bl.a. till de föreläsningar som förekommer, säger Thorvald Berthelsen, ordförande i Köpings UFO-Förening.

Frågan hur man skulle få fram en dylik, var svår. Någon hantverkare som ville åtaga sig arbetet gick ej att få tag i, men efter lite funderande kom man att tänka på lantbrevbärare Sigurd Bremer, som på sin fritid utför hamrade koppararbeten. Kontakt togs med Bremer som blev intresserad.

Hur skulle den då se ut?, undrade Bremer och svaret fick han i fotografier och vittnesberättelser som Berthelsen tillhandshöll, vilket fick räcka som "ritning". Med detta började Bremer hamra ut ett UFO på kopparplåt, och resultatet efter drygt 30 timmars arbetet blev en verkligt fin modell.

Jag är mycket nöjd med modellen säger Berthelsen och informerar om detaljerna:

– Överst finns kabinen med små runda fönster, vidare en lins med magnetisk axel rakt igenom hela farkosten och på undersidan de s.k. landningskloten. Modellen är verkligen detaljrik, och det skall bli ett stort nöje med föreläsningar i fortsättningen när man kan visa upp den här farkosten, tycker Berthelsen. Den här typen av UFO skall vara den mest sedda enligt vittnesuppgifter.

– Vi är givetvis mycket intresserade av folk som har iakttagelser att lämna till föreningen, framhåller Berthelsen. Den som inte vill framträda offentligt kan påräkna fullständig anonymitet.

Text och foto: Bernt R. Jansson

En söndagskväll för åtta år sedan upplevde en Stockholmsingenjör en serie märkliga händelser, dels på sin arbetsplats på Lidingö och dels i sin bil på väg hem från jobbet. Ingenjören, N O Malmqvist, ger i nedanstående artikel själv en redogörelse för hur han upplevde vad han kallar magnetfinger och telepatisk kontakt med en okänd kraft. Han ger också en ögonvittnesskildring av ett möte med ett s.k. klassiskt tefat.

På kvällen den 10 april 1966 får jag plötsligt en ingivelse att åka över till mitt arbete och förbereda kommande dags jobb. Det är söndagskväll och jag är ensam på min arbetsplats på Lidingö. Jag arbetar på en konsultterande ingenjörsbyrå och sitter oftast framför ett ritbord i vertikalt läge. Plötsligt tycker jag att det var någon i korridoren utanför arbetsrummet. Jag går ut och tittar efter. Men finner ingen. Efter en stund tycker jag trots allt att det finns någon i rummet och jag känner mig på något sätt iakttagen.

I nästa ögonblick kommer något som jsg senare kallar för ett magnetiskt finger från taket och ner genom rummet. Jag kan inte säga att jag ser detta magnetiska finger som något reellt i rummet. Fingret berör olika föremål i rummet möbler, träbänkar m.m. Samtidigt som magnetfingret berör träskivan vid min sida känner jag att det är trä, dvs. som jag uppfattar trä.

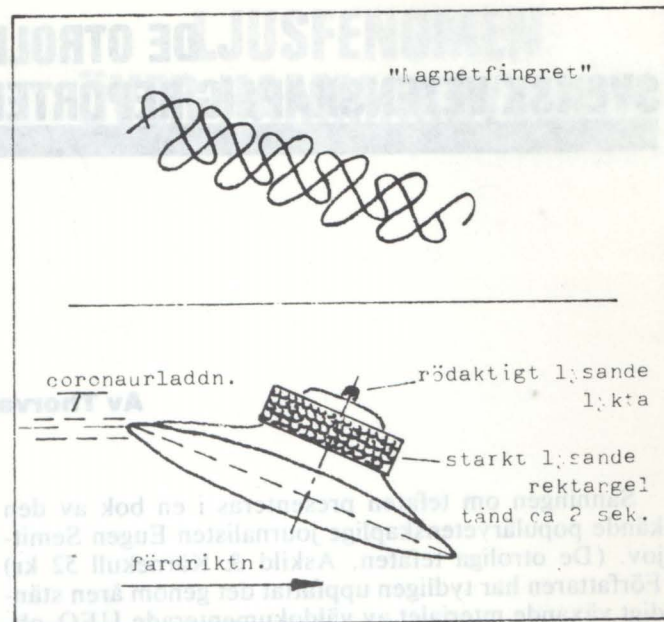
Magnetfingret uppfattar jag precis som man i fysiken får lära sig hur en elektromagnetisk vågrörelse ser ut, dvs. en sinusformad svängning i två plan.

Ögonblicket därefter inträffar det otroliga att "någon" tittar på det ritningsarbete jag har på mitt ritbräde och genom min hjärna och genom mina ögon. Det verkar fantastiskt. Men då jag tidigare läst egen och lånad UFO-litteratur förstår jag nu vad det kan vara frågan om. Med den telepatiska kontakt som nu upprättats med "någon" märker jag att han, dvs. "någon", förstår att jag observerat och inser vad som pågår. Detta är för en vanlig människa en otrolig situation. Jag får s.k. gåshud och känner mig upphetsad.

Jag lämnar mitt arbete omgående. Klockan är tjuhu över åtta. Min arbetsplats är belägen på Lidingö och jag tittar åt vänster över vattnet när jag kör mot Stockholm. Det är en stjärnklar himmel, fem-tio grader kallt och en smula snålblåst. Då plötsligt får jag se ett kontinuerligt blinkande ljus på himlen. Denna observation sker just vid bropassagen och jag har mycket god sikt åt alla håll. Det blinkande ljuset är en mycket starkt lysande rektangulär figur som lyser med starkt sken ca två sekunder, släckt fem-sex sekunder osv. Under förflyttning rör sig det blinkande ljuset i en båge söder mot nordväst in över Stockholm. Under de släckta perioderna på fem-sex sek, kan jag akter om färdriktningen uppfatta en svag eldsfans, en s.k. coronaur-laddning.

Efter en färd på ungefär fem minuter, då jag hela tiden håller ögonkontakt genom Lilljanskogen förbi Fiskartorpet, stannar jag vid Norrtäljevägen i korsningen vid Veterinärhögskolan, bara ett par hundra meter från Roslagstull.

Nu är UFO:n väldigt nära. Ljuset är så starkt att man knappt kan hålla kvar blicken. Färdhöjden bedömer jag

EN OTROLIG SITUATION:

UPPLEVDE 'MAGNETFINGER', TELEPATISK KONTAKT OCH MÖTTE KLASSISKT UFO

av N O Malmqvist

till 300 m. I de släckta perioderna kan jag dessutom uppfatta en svagt rödaktigt lysande lykta. (Då jag senare läst G Adamskis böcker och studerat foton, antar jag att det var ett s.k. "klassiskt tefat" som jag observerade.)

Nu får jag min andra telepatiska kontakt med tefatet. Medan jag betraktar det blinkande ljuset, som nu befinner sig i rätt brant vinkel på himlen (jag får böja huvudet bakåt för att se), får jag veta att "han kan passera osedd därför att det inte finns några människor ute och knappt någon trafik i det kyliga vädret".

Nästa upplysning gäller färdväg och uppdrag. Det intressanta är att jag får denna upplysning, men att den nästan omedelbart suddas ut från mitt medvetande. Faktum är dock att tefatets färdväg går över bl.a. Ångkraftverket i: Värtan, Tekniska högskolan och Wennergren Center.

UFO:n försvinner över staden i riktning västerut. Det sista jag ser är den mycket svagt belysta elliptiska undersidan då den passerar WG Center.

Observationen vid Roslagstull varar till tjuhu minuter i nio. Av ljusrektangelns läge att döma har UFO:n hela tiden en lutning mot horisontalplanet, som ger farkostens axel en lutning som bedömningsmässigt överensstämmer bra med ortens inklinations, ungefär 70°.

DE OTROLIGA TEFATEN: SVENSK VETENSKAPLIG REPORTER I VÄRLDSKLASS LÖSER UFO-GÅTAN!

Av Thorvald Berthelsen

Sanningen om tefaten presenteras i en bok av den kände populärvetenskaplige journalisten Eugen Semitjov. (De otroliga tefaten, Askild & Kärnekull 52 kr) Författaren har tydligen uppfattat det genom åren ständigt växande materialet av väldokumenterade UFO-observationer som provocerande. Som ett mer aktivt fungerande intellekt försöker han att finna motinformation, dvs. lugnande besked från något annat och tillförlitligt håll, att förhållandet faktiskt inte alls är såsom den ursprungliga informationen gav sken av. Semitjov hyser en stor beundran för vetenskapsmän. Dessa har med få undantag hittills haft en kallsinnig inställning till UFO. Tanken på besök från främmande världar har för dessa liksom för de flesta andra framstått som omöjlig.

Semitjov rör sig som fisken i vattnet bland vetenskapsmän, militärer och forskare i både öst och väst vilket har underlättat insamlandet av material till boken. Hela tiden har han givetvis försökt framhålla vid de olika intervjuerna att vederbörandes svar är avsett för något så ovanligt som en bok mot "UFO-fantasterna". Följande kan ge en fingervisning.

– Det tog några dagar för mig att komma in i Pentagon. Att finna rätt person. Jag fann honom. Överste Maston Jacks mötte mig med ett bekymrat leende. Hans ansiktsuttryck lättade märkbart när jag inledde samtalet med att presentera mig som icke UFO-fantast, förklarande att det bara var fakta jag var ute efter. Nu bemötte han mig som en välkommen gäst.

I boken har skickligt inflätats, av olika personer rent av burleska påhittade historier, t ex "luftstrid med tefat". Ständigt återkommer kommentarer liknande: – Bluff igen – en alltför vanlig företeelse i den här branschen-. Eller vad sägs om följande: – Ett tefat har landat mitt på ljusa dagen i den asiatiska provinsen Uzbekistan. Ett antal små män har kommit utrusande ur farkosten och stormat en gottkiosk. De uppges ha varit så förtjusta i uzbekiska sötsaker att de länsade hela kiosken innan de gav sig av igen med sitt rymdskepp. Som hämtar ur ett skämtteckningsmagasin. Vad skall en icke initierad läsare tro!

Semitjov hävdar hela boken igenom, att det finns inga bevis för tefatens existens. Han avfärdar snabbt och säkert fall efter fall med egna eller andras odokumenterade påståenden och lösa antaganden. Den som minst av allt ansträngt sig i bevishänseende är Semitjov själv, eller vad tycks om följande.

Chefspiloten Ulf Christiernsson och flygmekanikern Olle Johansson vid transair mötte under en vanlig rutinflygning med sin DC-3:a ett UFO på 2.150 m. höjd i närheten av Hässleholm, en decembermorgon 1953. Observationen avfärdas med en förklaring från Tage Eriksson, FOA, vilken anklagar två värnpliktiga på F5

i Ljungbyhed för att ha knyckt en ballong på förrådet, fyllt denna med gas och hängt ett magnesiumbloss under. Båda sägs ha erkänt tillgreppet efter militärtjänstens slut. Istället för att relatera framkastade påståenden från Tage Eriksson och låta detta stå som förklaring kunde man i ärlighetens namn begära följande dokumentation. Utdrag ur förhörsprotokoll, ev.domslut och straffpåföljd en intervju med de anklagade. Det troliga är väl att de båda ballongsnattarna endast existerar i Tage Eriksson fantasi.

Det är en bok full av avslöjanden. Avslöjanden som i många fall offentliggjorts av just "UFO-fantasterna". Vissa fall av uppenbart värde för seriösa UFO-forskare. Se på fotomaterialet, naturligtvis finns det falska UFO-foton på samma sätt som det finns förfälskade pengar. Sista kapitlet har ett klart berättigande. Synd bara att det idoga sökandet efter Adamskis flygande tefat, som påstås vara en gammal tysk gaslampa, ej kröntes med någon framgång. Kanske var det i alla fall en äggkläckningsmaskin som flög omkring vid Mount Palomar.

Nåväl, då argumenten tryter drar sig Semitjov inte ens för att anklaga en flygplansbesättning för att ha hittat på hela observationen. Händelsen ägde rum över Mexikanska golfen den 6 november 1952 ombord på en B-29:a. Det rör sig här om en samtidig radar- och visuell observation. Vittnena var fem erfarna officerare i amerikanska flygvapnet. Rapporten avfärdas på följande galanta sätt: – Ja det kan finnas ännu en förklaring – att det hela är en ren och skär lögn. Att det är en historia som diktats av en besättning ute på enformig rutinflygning. En impuls i sysslolösheten: "GRABBAR, NU SKALL VI HITTA PÅ NÅGOT FESTLIGT ATT BERÄTTA!"

En häpnadsväckande argumentation som helt förtar känslan av att man håller en saklig debattbok i sin hand.

Om Semitjov själv råkade ut för en närobservation, gärna med humanoider, skulle han givetvis hålla tyst om saken och försöka intala sig själv att han drömt alltsammans.

Författaren är dock en försiktig herre och ser till att han har ryggen fri. I boken har han insmugit följande brasklapp: – Det är lätt att glida in på ironiska tongångar i sådana här sammanhang, men samtidigt kan man inte definitivt påstå att dessa hypoteser (ufologernas) är helt igenom omöjliga. Man kan bara säga högst osannolikt, men inte omöjligt.

En märklig bok där materialet skickligt presenteras på ett medryckande sätt, men med ett uppenbart syfte. Kanske kan den få en hel del auktoritetstroende att åter försjuka i dvala i den sanna förvissningen om att UFO inte existerar annat än i fantasin, övertygade om att allting är under kontroll.

Ännu en teori:

MÄNNISKAN OINTRESSANT ZOO-VARELSE SOM VAKTAS FRÅN RYMDEM!

Liv kan ha planterats på jorden av en civilisation från yttre rymden — och superintelligenta varelser kanske undviker kontakt med oss därför att vi i deras ögon är "zoologiska exemplar".

Denna fantastiska teori lanserades nyligen i en artikel skriven av tre prominenta vetenskapsmän för "Icarus", en vetenskaplig tidskrift för astronomer.

— Många människor tror att utomjordiska varelser söker kontakt med oss på jorden, men jag håller inte med om det, säger **John A. Ball**, astronom vid Harvarduniversitetet i USA. Jag tror istället, att de avsiktligt undviker oss och att de placerat oss här på jorden för att ha oss under uppsikt i ett slags zoo.

— Jag tror att dessa varelser har placerat oss i ett slags naturreservat på samma sätt som vi upprättat nationalparker, fridlysta områden för djur och zoo-områden i vilka vi låter andra varelser leva ett eget liv.

Dr. Ball berättade för The ENQUIRER att han tror att de utomjordiska civilisationerna är så avancerade att de skulle ha kontaktat oss för länge sedan, om detta varit deras syfte.

— Jag tror att orsaken till att vi inte funnit dem är att de inte vill att vi ska finna dem, och jag tror också att de har en så avancerad teknik att de kan försäkra sig om att vi inte finner dem, sade han.

Astronomen medger att hans "zoo-teori" inte är speciellt trevlig — "men vetenskapen är full av exempel på otureliga teorier som senare visat sig vara riktiga".

Teorin att liv avsiktligt planterats på jorden lanserades i en artikel skriven av Dr. Leslie E. Orgel från Salkinstitutet och Nobelpristagaren Francis H. C. Crick från Cambridgeuniversitetet i England.

Dr. Orgel berättade för The ENQUIRER, att vetenskapsmännen i årtionden ansett att liv kanske kommit till jorden från yttre rymden, förmodligen som levande organismer inbäddade i en meteor.

— De senaste forskningarna har emellertid visat att organisationerna inte kunnat överleva en sådan resa, sade han. Vi är därför inne på tanken att organismer avsiktligt skickats till jorden av intelligenta varelser på en annan planet.

— Inom en överskådlig framtid, kan vi människor — om vi så önskar — sända mikroorganismer till andra planeter och därmed själva inplantera kommande liv. Det är därför inte uteslutet att vår egen planet fått sådana organismer inplanterade.

Översättning och bearb.: J. O. Sundberg.

Källa: National Enquirer.

LJUSFENOMEN ÖVER HAMMARBYLEDEN

Lördagskvällen den 17 augusti i år befann sig Jan Lindström, från Saltsjöbaden, med sin bil på resa till arbetet i Bandhagen då han observerade ett ljusfenomen som han inte kan finna någon förklaring till.

— Jag är själv ganska tvivlande inför tanken på s k flygande tefat men har ändå svårt att betvivla vad jag faktiskt sett med egna ögon, säger han.

Jan Lindström färdades med bilen i ett svagt nedförlut på Hammarbyleden på väg mot Stockholm då han gjorde observationen:

— Det var strax före klockan åtta på kvällen då jag såg ett klot med skarpt, vitt ljussken i bäge ändar. Föremålet syntes högt på himlen i färdriktningen. Det rörde sig mot söder i en ca 45-gradig vinkel där det så småningom "upplöstes" och försvann.

— Min första tanke var att föremålet endast var en ljusreflex men jag kunde inte finna något som tydde på det. Jag förundrades över hur skarpt konturerna avtecknade sig mot den helt molnfria himlen. Det var ett starkt vitt sken mot en i övrigt helt blå bakgrund.

Jan Lindström uppfattade föremålets storlek till ca hälften av solens. Han observerade föremålet i uppskattningsvis sex sekunder. Avståndet till föremålet uppskattade han till drygt två kilometer.

OBS!

FLER MEDARBETARE BEHÖVS TILL UFO-INFORMATION

ÖVERSÄTTARE - TECKNARE - UTSKRIVARE

Vår strävan är att ge den växande läsekretsen en allt bättre facktidning. Vi behöver därför fler medarbetare, som är beredda att lägga ned tid och arbete på att skapa en intressant och välredigerad tidskrift. I första hand iförsta hand söker vi:

ÖVERSÄTTARE

Du måste ha goda kunskaper i tyska och eller engelska, äga stilistisk förmåga och säkra färdigheter i svenska. De artiklar som kommer ifråga är oftast skrivna av experter, varför det är ytterst viktigt att såväl form som innehåll återges träffsäkert.

ILLUSTRATÖR

Till många artiklar behövs teckningar. Kan Du göra snygga lägeskisser, diagram etc. är Du välkommen – men det är också klart att vi behöver mer avancerade bidrag.

MASKINSKRIVARE

Varje månad hopar sig materialmängden. Många manus behöver efter redigering också renskrivas. Är Du snabb på tangenterna kan Du göta en betydelsefull insats för tidningen.

Den som känner på sig att han/hon skulle kunna rycka in på något av de föreslagna jobben kan ringa eller skriva snarast möjligt till:

UFO-INFORMATION

UFO-SVERIGE
BOX 311
591 03 MOTALA 3